

Rat u Hrvatskoj prestao je službeno - nakon što su svi njezini zaposjednuti krajevi oslobođeni i uklopljeni u pravni i društveni poredak naše republike. Međutim to, na žalost, nije potpuna istina: rat oružjem je doduše prestao, ali rat za hrvatsku državu nastavlja se na drugim poljima nesmanjenom žestinom, a da mnogi od naših sunarodnjaka toga ili nisu svjesni ili pak namjerno zatvaraju oči pred tom činjenicom. I dok smo za vrijeme oružanog sukoba mogli prepoznati neprijatelja pod četničkom šubarom ili petokrakom zvijezdom, danas to više nije tako jednostavno: mnogima kojima je samostalna hrvatska država tm u oku nalaze se u redovima onih od kojih bi zapravo morali i mogli očekivati pomoć ili se pak nalaze pritajeni i skriveni među nama samima. Vođeni svojom dubokom mržnjom na sve što predstavlja hrvatsku samostalnost i slobodu, a podbadani uspomenama na njima dragu komunističku prošlost, oni i dalje koriste svaku i najmanju priliku da na bilo koji način naškode Hrvatskoj i Hrvatima. Pri tome se služe oružjem koje su njihovi srbo-komunistički učitelji u velikom mjeri usavršili: lažima i podvalama, polu-istinama i izmišljotinama, koje se beskrajno dugo ponavljaju ne bi li time postale uvjerljivije.

Primjera ima mnogo i mi smo ih već bezbroj puta vidjeli: od BBC-a i CBC-a do New York Times-a i Globe and Mail-a. Svi oni ponavljaju iste stereotipne izmišljotine o nama kao zlikovcima i potomcima zlikovaca, koji su ne samo fašisti nego i nešto gore od toga. No to nas i ne čudi toliko, jer znamo da svi ti novinarčići i piskarala samo zrcale želje svojih naredbodavaca i hranitelja, iako se uporno nastoje sakriti pod plaštom "slobodne" štampe. Što je međutim žalosno je to da se toj kliki defamatora i profesionalnih obmanjivača pridružila i grupa naših domaćih podrepina kojima je, čini se, više stalo do Soroševih dolara nego do hrvatske dobrobiti, te na stranicama Jutarnjeg lista, Novog lista i - naravno - Feral tribune-a nastavljaju prljavu rabotu svojih uzora iz "zapadnih demokracija". Pri tome im je naročita poslastica ako im se pruži prilika da se okome na nekoga tko je svojim radom dokazao da je prijatelj Hrvata i Hrvatske, te onda ne prezaju pred upotrebom svih onih metoda koje su još naučili dok su pjevali "druže Tito, mi ti se kunemo..." A takovu priliku nedavno su pronašli i pokušali su sve da iz nje nešto izvuku, šireći sve one laži i dezinformacije s kojima se i inače obilno služe. Evo, što se dogodilo:

Nedavno je američki CNN našao da je potrebno i zanimljivo gledatelje upoznati sa sudskim procesom koji se u Zagrebu vodi protiv Dinka Šakića. To samo po sebi ne bi bilo nešto neuobičajeno no, na žalost, način na koji je CNN donio svoj prikaz bio je daleko od istine i od svake novinarske objektivnosti i etike. Budući da su detalji toga "podhvata" već danas dovoljno poznati, ne kanim se sada njima baviti, dovoljno je reći da je Ms. Amanpoor ponovila većinu srpskih propagandnih šablona kojima su organizacije kao što je njena još uvijek preplavljene. Mnogi od nas našli su se ponukani da izraze svoje negodovanje i pošalju prosvjedna pisma CNN-u. Na sreću nismo u tome bili sami: pomogli su nam i naši prijatelji iz redova onih koji su uočili i shvatili bit i pravednost borbe za hrvatsku samostalnost. Među njima se našao i naš prijatelj profesor C. Michael McAdams.

Ništa ne boli tako naše protivnike nego kad se u obranu Hrvatske digne netko čije ime daje do znanja da nije Hrvat jer ne završava na -ić ili -vić, a još je gore, ako ima Mc ili Mac u njemu! A tko je profesor McAdams dobro je znano po njegovim radovima objavljenim u toku godina. Mi u Torontu znamo ga i sa uspješnog predavanja, organiziranog po našoj AMCA-i, održanog u listopadu 1994., kada nam je sa svojim optimizmom i logikom učvrstio našu vjeru u budućnost Hrvatske. I sada se nađe niko drugi nego nekakav anonimus iz "Ferala", navodno Hrvat, koji brani CNN-ovu prljavu rabotu. U stilu i na način dobrog komsomolca on, budući da nema stvarnih činjenica, izmišlja i laže na sve mile načine, a kad mu ponestanu stvarni argumenti on se ne ustručava upotrijebiti niske osobne podvale. U svojem podlom napadu otišao je tako daleko da se profesor McAdams, iako priviknut na svašta sa strane srpskih huškača, našao ponukanim da mu zaprijeti sudom.

Žalosno je za sve nas Hrvate da se među nama još uvijek nalaze pojedinci kojima činjenica da imamo svoju državu ne samo ništa ne znači, nego im čak i smeta. Oni na sva usta trube da u Hrvatskoj nema slobode štampe dok u isto vrijeme objavljuju ne samo gnjusne klevete i laži, nego izdaju to u časopisima koji u Kanadi - gdje, kako oni misle, vlada apsolutna sloboda štampe - ne bi mogli ugledati svjetlo dana jednostavno zbog toga što ne bi zadovoljili standarde ovdašnje novinarske etike.

Poučeni ovim posljednjim događajima kao i našim ranijim iskustvom, a naročito mi koji živimo i radimo izvan domovine, moramo zbiti redove i suprotstaviti se mnogo odlučnije i snažnije svim ovakvim podmuklim napadajima na hrvatsku prošlost, sadašnjost i budućnost. Ne smijemo šutke čekati da netko drugi to učini za nas jer se to neće dogoditi. Naša borba još nije gotova, a sa susjedima i svjetskim silama kakove imamo, postoje svi izgledi da će ona još dugo i trajati. Prema tome, kad razni "uvaženi" CNN-i, BBC-i i njima slični opet počnu širiti laži o nama i Hrvatskoj trebamo uhvatiti pero - glavno oružje ovog rata - i isto tako kao što su to činili naši branitelji u Domovinskom ratu s puškom, nastaviti borbu protiv agresora koji nas nastoje svim silama vratiti u tamnicu iz koje smo se oslobodili. A kad govorimo o sudskim procesima, kao što je ovaj vođen protiv Dinka Šakića, ne bi li bilo vrijeme da se netko pozabavi sa ubojicama koji su odgovorni za Bleiburg i ostala hrvatska stradanja, a danas još uvijek sjede u miru u Hrvatskoj uživajući u visokim penzijama? Možda ne bi bilo na odmet da ministar Šeparović i njegovi suradnici razmotre mogućnost podizanja optužnice protiv njih i njihovih jataka, jer kao što znamo, takovi zločini ne zastaraju, čak ni kada su počinjeni protiv Hrvata. Kao što vidite ima se o čemu pisati i čimbenicima u Hrvatskoj i svijetu.

Prema tome: ne smijemo zaboraviti da naša borba još uvijek traje, ali i da mora biti vođena na demokratski način tako da nam nitko ne može prigovoriti da imitiramo one koji nas danas napadaju a jučer su nas tlačili i radili nam o glavi. Istovremeno moramo naći vremena i prilike da prijateljima kao što je C. Michael McAdamas pokažemo našu zahvalnost na pruženoj pomoći. Najmanje što možemo učiniti je reći:

C. Michael McAdamas, hvala na podršci.

Vladimir Benković - Član Upravnog odbora AMCA - Toronto

Cijena: \$1.00

No. 41 - 31. VIII, 1999

Hrvatska ISKRA

Kanadsko - Hrvatski Vjesnik • Canadian Croatian Journal
(bivši "CIRKULAR" za Toronto i okolicu)

**Čitajte u
ovom broju :**

- ☐ Poziv u HV mogao bi utjecati na iseljavanje Srba
- ☐ Što je Samarugin Crveni križ radio u Vukovaru?
- ☐ U Jazovku bačeno 447 žrtava, od toga 270 ranjenika
- ☐ Čičak govori "Čuvajte se Soroša!"
- ☐ Okvir za portret- Dr. Michael Starčević
- ☐ Rujan na Hvaru

I drugo....

Sretan Vam imendan, vlč. Kecerin!

Advertising rates for 1999.

1/2 page - \$ 100.00 per issue
+ 20 gratis issues
\$ 1,000.00 yearly
\$ 500.00/six months
1/3 page \$ 50.00 per issue
+ 15 gratis issues
\$ 600.00 yearly
\$ 300.00 /six months
1/8 page (business card)
\$ 25.00 per issue
+ 10 gratis issues
\$ 500.00 yearly

SADRŽAJ

Urednica piše	2
Vijesti iz Toronta	3
Najnovije vijesti	4
Vijesti na engleskom	5
Iz hrvatskog tiska:	
Oko 450.000 Srba ima domovnicu	6
Poziv u HV mogao bi utjecati na	
iseljavanje Srba	6
Crveni križ	7
U Jazovku je bačeno 447 žrtava	8
Predlažen gradnju crkve bleiburške	
tragedije	8
"Vi raketama na Dubrovnik"	9
"Čuvajte se Soroša i Bruxellesa"	9
Športasi ostali kratkih rukava?	10
Kupujmo hrvatsko!	10
Zračno povezivanje Vinkovaca i	
Jadrana	10
Hrvatski Jadran nezainteresiran za	
proizvode Slavonije	11
Pobuna štediša Glumina banke	11

Budiša napada na HDZ, jer to	
očekuje Račan	12
Vlada se mora zaustaviti u raspodaji	
hrvatske imovine	12
Orebić i Cavtat najposjećeniji	13
Koga vodi Vido?	13
Dijaspora: Potpora države samo	
na riječima	14
Vijesti iz BiH i Vojvodine	15
Okvir za portret:	
Dr. Michael Starčević	16
Lijepom našom	17
Mojim očima i srcem	17
Kako je živio dedek Kajbumščak	18
Pračovjek na markama	18
Vijesti iz turizma	19
Vaša pisma	20/ 21
Događaji zajednice	22/24
Zdravlje	25
Financijsko planiranje	26
Šport	27
Motrišta	28

Urednica piše :

Dragi čitatelji,

I evo nas na kraju ljeta! Mi ljudi smo čudni: prigovaramo kad je ljeto kišno, a prigovaramo kad je i vruće, i nama ljudima zaista nikada ugoditi. Sada na kraju ljeta, koje je bilo izvanredno vruće (ovaj puta to nije prigovor, već samo konstatacija), žao mi je da prolazi, jer u ljetu, makar radimo kao i u drugim godišnjim dobima sve je nekako veselije; ljudi se više susreću, piknici, večere, kupanje na jezerima - odmor u Hrvatskoj. Vama koji ste se vratili iz Hrvatske - nadam se da vam je bilo lijepo. Javite nam se s utiscima.

Došao nam je u posjetu dragi prijatelj (u stvari ne u posjetu, već na pripomoć vlč. Valentu), prijatelj HRVATSKE ISKRE, vlč. Gjuran, dugogodišnji župnik župe Naše Gospe Kraljice Hrvata. Kad je odlazio u Hrvatsku malo smo se brinuli, jer tu je proboravio najveći dio svog života, no rekao je da se osjećao, sada kad je odlazio za Kanadu, kao da ide u progonstvo. Kako kaže vlč. Gjuran, "ima tamo problema, ali ono je moje; to je moja Hrvatska, gdje sam ja doma!" Vlč. Gjuran, dobro nam došli!

Svi ste sigurno primijetili da ovaj broj HRVATSKE ISKRE zaista zakasnio! U posljednje vrijeme, zbog bolesti moje mame, moj život je dosta kompliciran, i koliko god se ja trudila da sve ide na vrijeme, koji puta to je nemoguće. Ispričavam se svima zbog ovog velikog zakašnjenja HRVATSKE ISKRE, koje se, bar se nadam, neće ponoviti. Uredništvu HRVATSKE ISKRE vrlo je važno da izlazimo na vrijeme.

Hvala vam svima na razumijevanju, povjerenju i potpori.

Hrvatskoj bod u Beogradu nakon 160 minuta

BEOGRAD, 18. kolovoza (od posebnog izvjestitelja Vjesnika) – Vrijedni je bod otišao u Hrvatsku! U dugo čekanoj kvalifikacijskoj utakmici VIII. skupine za odlazak na Europsko prvenstvo hrvatska je nogometna reprezentacija odigrala u Beogradu neodlučeno 0-0 protiv Jugoslavije. Za bod s »marakane« trebalo je snage i pameti, strpljenja, spremnosti na sva iskušenja, pa čak, i na primjerice, nestanak električne energije! Naime, ova je utakmica imala tri poluvremena, dva nogometna i jedno u mraku, budući da čak 44 minute nije bilo struje, ugasili su se u 48. minuti reflektori na »marakani« i nastavak dvoboja bio je pod velikim upitnikom. Međutim reflektori su se iznova upalili i utakmica je nastavljena.

A takvim raspletom svakako moraju više biti zadovoljni domaćini, jer je naša momčad većim dijelom utakmice bila bolja, Hrvatska je krajem prvoga dijela čak i održala lekciju domaćinu u igru nogometa, a Jugoslavija je bila bolja samo u početnih 20 minuta. Uzdrnali su naši nogometaši i dvije vratnice, istina i domaćin je jednom zatresao »štangu«, pa iako ostaje dojam da smo mogli i do pobjede, svakako nema razloga nezadovoljstvu. Štoviše, ovo je iznimno vrijedan bod, a zapravo je u svemu najvažnije da je ova utakmica ipak odigrana. Jer, u jednom smo trenutku za vrijeme mraka, doista imali dojam da se dugo najavljivani i očekivani dvoboj baš nikada neće odigrati...

Iako je najavljivao da će Mario Stanić u vrhu napada raditi društvo Davoru Šukeru, naš izbornik Miroslav Blažević ipak se odlučio za oprezniju, defenzivniju varijantu. Naime, Šuker je bio usamljen u napadu, najbliži do njega bio je kapetan Zvonimir Boban, uz kojeg su u tom veznom redu još bili Stanić, Jurčić i Asanović. Najavljivanu smo formaciju vidjeli u obrani, ispred zadnjeg braniča Igora Štimca prostor i suparnika držali su Kovač, Dario Šimić, Soldo i Jarni, koji je, pak, koristio svaku priliku za odlazak preko centra. S druge, pak, strane, jugoslavenski izbornik Vujadin Boškov nije započeo utakmicu s tri napadača. Ostavio je Miloševića na klupi, Mijatović i Kovačević bili su u vrhu napada, očito je da Boškov nije želio jurnuti bezglavo naprijed.

Prvih 20 minuta posve je pripalo domaćinu, onaj početni juriš praćen hukom »marakane« donio je Jugoslavenima prevlast. i prvu veliku zgodu već u 2. minuti, unatoč strahovitoj sparnini na ovom u zemlji ukopanom stadionu, smrznuli smo se kad je nakon dodavanja Dejana Stankovića Mijatović udarcem s 10 metara uzdrmao vratnicu. Sreća nas je malo pomazila, bilo je sjajno što je mreža ostala sačuvana. U tih 20-ak minuta gotovo sve akcije domaćina išle su preko raspoloženog Dejana Stankovića, a u 13. minuti njegov udarac s 20-ak metara Ladić je sjajno obranio. Naši su nogometaši imali dosta problema u prenošenju lopte na suparnički dio travnjaka, Davor Šuker bio je posve odsječen i njihov vratar Kočić zapravo je mogao mirno ljenčariti na vratima. Ali, samo do 23. minute...

Tada je, naime, bljesnuo Šuker, u svom jubilarnom, 50. Nastupu za Hrvatsku, nakon krasnog dodavanja Bobana, naš najbolji strijelac s 10-ak metara iskosa pogodio je bližu vratnicu jugoslavenskog gola! I to njen unutarnji dio, ako je nas sreća pomazila u 2. minuti, onda su Jugoslaveni u 23. bili vjerojatno najsretnija momčad na svijetu. A dvije minute prije ove Šukerove vratnice danski sudac Nielsen oštetio je Hrvatsku. Jarni je, naime, poput brzog vlaka projurio pokraj Mirkovica, ovaj ga je s leđa povukao za majicu i srušio. U svim kulturnim zemljama, na svim normalnim nogometnim utakmicama, ovakav se prekršaj kažnjava isključujućim, crvenim kartonom! Međutim, dok je tišina parala uši na »Marakani« jer su im gledatelji bili svjesni što bi se moralo dogoditi, danski je sudac pomogao domaćinu i Mirkovicu pokazao samo žuti karton. U ovakvoj utakmici bio je to veliki sudački previd na štetu Hrvatske...

Nakon Šukerove vratnice, Hrvatska je reprezentacija posve preuzela kontrolu nad igrom. Naši nogometaši su mirno čuvali loptu, držali su gdje i po pola minute u svojem posjedu, a do kraja poluvremena Jugoslaveni nisu ni došli do našeg 16-erca.

Sve je odlično funkcioniralo, bila je to ona igra koja nas je lani u Francuskoj odvela do zvijezda - dakle maksimalnom mirnoćom i strpljenjem Hrvati su razarali suparnika - i samo se čekao Šukerov bljesak u domaćem 16-ercu. No, umjesto Šukera umalo je bljesnuo - Siniša Mihajlović.

Šuker je centrirao loptu u 35. minuti, a Mihajlović je sa pet metara od svojih vratiju udarcem glavom uzdrmao vlastitu prečku! Bila je to najzrelija hrvatska zgoda, šteta je što Mihajlović nije bio

malo precizniji. Minutu kasnije pokušao je i Stanić, ali je lopta nakon njegova udarca glavom završio iznad vratiju, a posljednju zgodu za pogodak imali smo u 42. minuti. Kapetan Zvonimir Boban majstorski je ugledao u 16-ercu Šukera, centrirao je loptu prema »zlatnoj glavi«, međutim, Šuker je bio za milimetar kratak i na odmor se otišlo bez pogodaka. U svakom slučaju su Jugoslaveni mogli biti kudikamo zadovoljniji takvim rezultatom, igra im se sasvim raspala, naša je reprezentacija od 20. minute pa do kraja prvoga dijela bila suvereni vladar nogometne igre u Beogradu.

U 3. minuti nastavka »marakana« je utonula u mrak. Nestalo je električne energije, reflektori su se ugasili, ponovila se scena koju smo vidjeli večer ranije na treningu. Ne znamo hoće li glavni dispečer nakon svega »pakirati« kofere i bježati iz Beograda, kako mu je zaprijetio u utorak navečer šef stadiona Crvene zvezde, no nije bilo ugodno provesti čak 44 minute u mraku i polumraku, a u tijeku tog »poluvremena« nekakav je huligan bacio i suzavac pa smo uistinu jedva čekali da se utakmica nastavi i da što prije napustimo ovaj grad. Kad je utakmica nastavljena hrvatski je izbornik u igru umjesto Stanića u drugom poluvremenu uveo Milana Rapaića, očito je želio još više zaprijetiti domaćinima. A najveću prijetnju naši su nogometaši ostvarili u 52. minuti. Rapaić je gurnuo u 16-erac Asanovića, ovaj je pojurio po desnoj strani i odigrao, nažalost, prejaku povratnu loptu, nitko to nije mogao pospremiti u mrežu. A zgoda je uistinu bila sjajna! No, lopte se dokopao Jarni i opalio s 20 metara, a jugoslavenski vratar Kočić jedva ju je izbio u korner.

Držala je naša momčad ritam i diktirala tempo sve do 70. minute, Hrvati su bili ti koji su u srijedu navečer igrali nogomet u Beogradu. Jasno je da publika nije mogla otprijeti takav odnos snaga na travnjaku, bilo je sve više nezadovoljstva i zvižduka s tribina, pa je i Boškov učinio dvije izmjene, uvevši Trulovića i Miloševića umjesto Đorovića i Kovačevića. U zadnjih 20-ak minuta domaćin je krenuo malo agilnije, pa iako do kraja hrvatski nogometaši nisu držali prevlast kao većim dijelom dvoboja, čvrsto su u rukama ostvarivali ravnotežu, ne dopustivši Jugoslavenima previše približavanja našim vratima. Strahovali smo jedino od nekakvog udarca iz daljine, a u 79. minuti taj naš strah pokazao se opravdanim. Jer, Jurčić je nespretno napravio bespotrebni prekršaj 20-ak metara od naših vratiju, Mihajlović je izvrsno opalio po lopti, ali Dražen Ladić je u vrhunskoj formi! Izbio je neugodnu loptu ispod prečke preko svojih vratiju i to je zapravo bila zadnja prilika Jugoslavena da nam naude. A minutu prije tog pokušaja Mihajlovića Jarni nas je u odličnom solo-prodoru podsjetio na briljantno izdanje protiv Njemačke u Lyonu, no ovaj put njegov udarac s 20 metara nije bio tako precizan i domaći je vratar obranio tu loptu. Ni naši igrači do kraja više nisu zaprijetili domaćinu, veliki je bod otišao u Zagreb. (Vjesnik)

Financijsko planiranje

Svake godine u veljači novinski članci pruni su priča o zabrinutim ljudima, koji u posljednji tren, na brzinu, investiraju novac u RRSP u nekoj od financijskih institucija u želji da sustignu posljednji rok. Svi su u istraživanju najvećeg mogućeg povrata za njihov GIC ili neki drugi vid ulaganja. Naravno, ovakav način ulaganja ima niz nedostataka i značajnih troškova uključenih u njega.

Ljudi teško rade za svoj novac. Normalno je za očekivati da bi trebali jednako teško raditi da se osiguraju za budućnost. U veoma kratkom periodu praksa osobnog financijskog planiranja doživjela je ogroman rast. Razlog je vrlo jednostavan: većina ljudi nema vremena ili znanja da aktivno planiraju svoje financije.

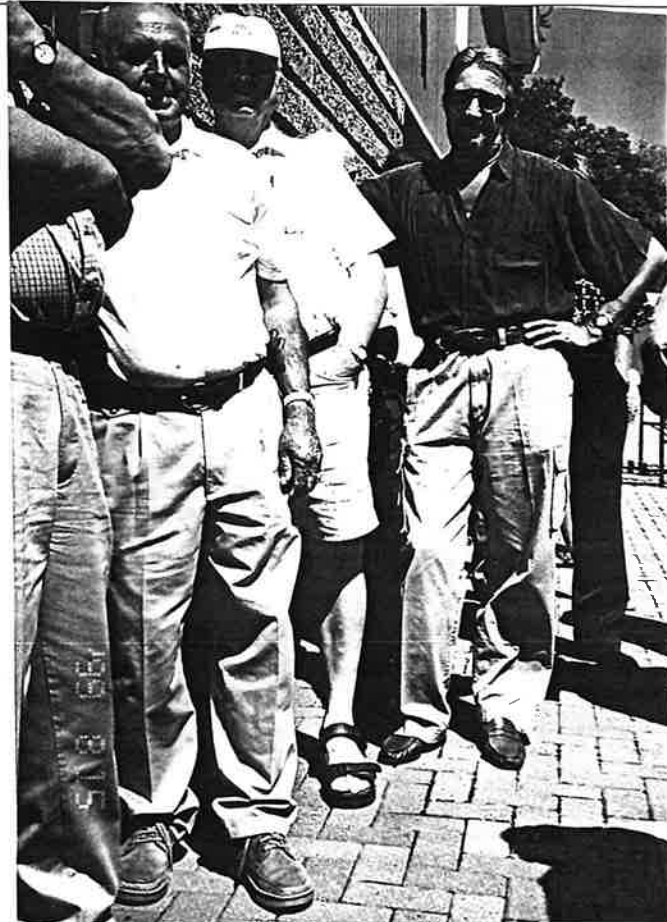
Osobno financijsko planiranje osigurava objektivno orijentiran prilaz, podešen da udovolji specifične osobne i financijske potrebe osobe u različitim stadijima njihovih života. I pored toga što je mirovinsko planiranje veliki dio tog procesa, detaljan financijski plan također uključuje planove za akumuliranje novaca i građenje sigurne financijske baze koja će vas zaštititi od nepredviđenih okolnosti.

Štovani čitatelji, u narednim priložima, nakana mi je obraditi sve životne situacije, što bi trebalo biti od koristi vama. Pokušat ću vam biti od pomoći pri planiranju mirovine, imovinskom planiranju, planiranju za obrazovanje vaše djece, pri kupnji kuće ili vikend kuće, kako prištedjeti u plaćanju poreza danas, kako najefikasnije umanjiti buduću odgovornost od plaćanja poreza, kako osigurati adekvatno sebe i svoje najbliže, kako najefikasnije izvršiti transfer imovine... Naravno, nemam pretenzija da vam odgovaram na sva moguća vaša pitanja, već jednostavno da vam ukažem na značaj planiranja. Bez obzira na vaše ograničene novčane izvore, želim vam ukazati i dokazati koliko dobra i promjene na bolje za vas i vaše najbliže znači adekvatno planiran financijski plan. Financijski plan, naravno, traži žrtvu s vaše strane i ima vrijednost samo ako je napravljen danas, iz jednostavnog razloga što bolju budućnost ne možete planirati u budućnosti, već jedino i isključivo danas.

Također, pokazati ću vam što je raspoloživo na tržištu danas, te što su prednosti jednoga u odnosu na drugo, kao i što su nedostaci jednoga u odnosu na druge. Moja temeljna vodilja je da svakoga od vas potaknem na razmišljanje, i što je još važnije, na akciju sada - danas, kako bi već sutra uživali bezbrižnu mirovinu, vidjeli svoju djecu na sveučilištu ili realizirali neki svoj skriveni motiv. Motiv pisanja ovih članaka je osjećaj pripadnosti svojoj zajednici, a sam čin pisanja je konkretna pomoć toj isto zajednici.

Ono što je potrebno reći o meni, ovdje u Kanadi, je da sam ja Life Underwriter, član "Canadian Association of Insurance and Financial Advisors", te da sam četvrtu godinu u poslovanju. Literaturu koju ću koristiti su materijali ili prilozi CAIFA, Financial Post, Money Reporter, The Financial Post Magazine, Advisors Edge, Forum, IE: Money, Forbes & Investment Executive. Svi vi koji imate dodatna pitanja, ili teme koje su od osobnog značenja za vas, kontaktirajte uredništvo ili mene osobno na telefon (905) 281-9019 ili (416) 221-1539.

Stanislav (Batan) Dodig

Čekanje na meso za vrijeme proslave Velike Gospe u parku Father Kamber, stoji gosp. Cerdić i prijatelji

Na mladima hrvatski nogomet ostaje! Čestitke uredništvu organizatorima i igračima 36. nogometnog turnira za Kanadu.

Vijesti iz Toronta i okolice

Svako dobro, gosp. Joliću! (sjedi, gosp. Mladen Škara stoji)

OBAVIJEST ZAJEDNICI

Tribinu "HRVATSKOG ZAJEDNIŠTVA PETKOM", zbog usklađivanja s drugim događajima u zajednici, posebno u Mississauga, od početka rujna ove godine premještamo u četvrtke.

Molimo naše redovite posjetitelje, neka uvažavaju ovu promjenu, i u svojim mogućnostima prošire vijest na druge osobe. Zahvaljujemo.

Promičbeni odbor Hrvatske demokratske zajednice

"SAMARITANAC" U SPLITU, HRVATSKA

Glavni predsjednik Hrvatska Bratske Zajednice (HBZ) u svijetu gosp. Bernard Luketich prošle je godine posjetio "Samaritanac Rehabilitacijski Centar" u Splitu, gdje se susreo s preko 40 djece i mladih ljudi s teškim psihološkim ograničenjima. Predsjednik H.B.Z., gosp. Bernard Luketich, zajedno s administracijom H.B.Z. u Americi i Kanadi, zauzeo se za cilj od \$ 75.000 za ugrađivanje grijanja i rashladnih uređaja u "Samaritanacu" rehabilitacijskom centru u Splitu.

I mi, društvo Bernard Luketich, Odsjek 515, H.B.Z. Toronto podržavamo ovu akciju. Prošle godine smo poslali direktno u Split \$ 200.00 CDN, a ove godine planiramo za tu svrhu garage sale, 11. i 12. rujna ove godine, na 1290 Lawrence Avenue West, Toronto (ugao Lawrence Avenue West i Redberry Park Way).

Molimo sve građane dobre volje grada Toronta i okolice za pomoć u ovoj humanitarnoj akciji, na bilo koji dobar način za pomoć "Samaritanacu" rehabilitacijskom centru u Splitu.

Unaprijed velika hvala.

Za Odbor
Steve S. Smintich
Predsjednik L515

CROATIAN BUSINESS DIRECTORY 2000 HRVATSKI POSLOVNI IMENIK

Ako tražite poslovne kontakte, proizvodne partnere, ako se bavite trgovinom, ako trebate ili nudite radnu snagu, ako želite plasirati svoje proizvode ili usluge, ako pjevate, glumite ili se bavite športom, onda je

MILLENNIUM - HRVATSKI POSLOVNI IMENIK

pravo mjesto za oglašavanje Vaše djelatnosti!

or your business contacts, manufacturing associates, if you are selling products or services, if you are in the arts, sports etc. then the

CROATIAN BUSINESS DIRECTORY - MILLENNIUM

For more information call: Za sve informacije obratite se:

CROATA INTERNATIONAL

Croatian Business Association • Udruga Hrvatskih Privrednika

3045 SOUTHCREEK ROAD, UNIT #2 MISSISSAUGA, ONTARIO L4X 2X6

TEL.: (905) 629-8415 FAX: (905) 629-8416 (905) 507-1389.

Gosp. Matas prodaje HRVATSKU ISKRU u parku.

Najnovije vijesti

Priredila:

Valentina Krčmar

B&H PRESS TVRDI DA ZAGREB PREKIDA DIPLOMATSKJE ODNOSJE SA SARAJEVOM

SARAJEVO - "Nakon što se Haris Silajdžić odbio ispričati Hrvatskoj i ponovio svoje izjave o Tudjmanu, u Zagrebu se čak razmišlja i o prekidu diplomatskih odnosa s Bosnom i Hercegovinom", objavila je bosanskohercegovačka državna agencija BH Press, pozivajući se na izjavu jednog dužnosnika hrvatske vlade koji je iz razumljivih razloga želio ostati anonimn". Ista agencija objašnjava kako se o tome zasad doduše neslužbeno razmišlja, ali su neki tzv. pripadnici desne struje HDZ-a već to sasvim ozbiljno predložili premijeru Mateši, stoji u izjavi dužnosnika Vlade. Na kraju ove vijesti stoji kako su iz izvora Banskih dvora neslužbeno u nedjelju saznali da bi Silajdžićeve optužbe mogle ubrzati hrvatske zahtjeve za podizanje haških optužnica protiv generala Atifa Dudakovića i Seada Delića.

HDZ ODLUČAN DA I IZ OVE IZBORNE UTRKE IZIĐE KAO POBJEDNIK

ZAGREB, 29. kolovoza - Dvodnevni "visinskim pripremama" u olimpijskom centru Bjelolasica, HDZ je još jednom pokazao odlučnost da i iz ove izborne utrke, usprkos svemu, izađe kao pobjednik. Optimizam, ležernost i pobjednički "gard" zračili su tako proteklih dana Bjelolasicom, gdje su se HDZ - ovcu sklonili kako bi na miru pronašli pobjedničku formulu za sljedeće izbore. Naime, svjesni činjenice da će oporba maksimalno pokušati iskoristiti sve devijacije i probleme Hrvatske (nezaposlenost, bankarski sustav, teška gospodarska i socijalna situacija, itd.), HDZ mora naći adekvatan odgovor. Čime će vladajuća stranka odgovoriti, zasad se uglavnom može tek nagađati. No, sudeći prema neslužbenim informacijama koje su se mogle čuti od najviših dužnosnika vladajuće stranke, u HDZ - u očito shvaćaju kako je nezadovoljstvo ljudi preveliko da bi se bez potpuno suprotnog učinka mogle prodavati megalomanske i demagoške predizborne priče.

IZBORNA OBEĆANJA

Iako sve stranke ističu zapošljavanje kao jednu od uporišnih točaka svojih predizbornih gospodarskih programa (i obećanja), prvi je s konkretnim brojem radnih mjesta izašao HNS i to već na svojim jumbo plakatima. Brojka od 200.000 novih radnih mjesta mnogima je zazvučala pretenciozno i nerealno, ali u HNS - u tvrde da "brojka nije pala s neba". Prema njihovom programu, riječ je o otvaranju 200.000 radnih mjesta u četiri godine i to dinamikom zapošljavanja od 25.000 radnika sa Zavoda za zapošljavanje i 25.000 mladih radnika nakon završenog školovanja svake godine. Osim toga, HNS nudi i niz mjera kojima bi se "već danas mogla povećati zaposlenost".

Ni u Liberalnoj stranci nisu se željeli izlijetati s brojevima, ali nude konkretna rješenja. - Ništa se ne može riješiti preko noći pa tako ni nezaposlenost. Program smo zato podijelili u tri dijela. U prvoj godini ćemo se susresti sa svom veličinom krize u kojoj je gospodarstvo i bili bismo vrlo sretni kada bismo uspjeli da bilanca bude nula, odnosno da se broj nezaposlenih više ne povećava. U drugoj godini planiramo otvaranje između 15 i 20 tisuća novih radnih mjesta, u trećoj oko 50.000, a u četvrtoj 80.000 radnih mjesta. U četiri godine to bi značilo oko 150.000 radnih mjesta od čega bi 80 posto trebao otvoriti privatni sektor, kada mu novim mjerama omogućimo da djeluje u skladu s normama naprednih gospodarstava - obećava Mladen Vulfan.

HSS se odlučio na vrlo originalnu ideju, a to je potpisivanje ugovora s interesnim grupacijama (radničkim savezom, sindikatima, udruženjima seljaka) u kojima HSS svojim potpisom jamči ostvarenje predizbornih obećanja. Prema riječima Stanka Grčića, glavnog tajnika stranke, ni HSS ne bježi od ozbiljnosti problema nezaposlenosti i isto tako ne nudi broj radnih mjesta, već programe kojima bi do njih trebalo doći. - Prioritet je poljoprivredna i prehrambena industrija, jer se u njima može najbrže i najjeftinije otvoriti veći broj radnih mjesta i tu vidimo odličan početak ukupne reforme gospodarstva - kaže Grčić i napominje da taj segment ima još jednu pozitivnu stranu, a to je smanjenje ovisnosti o pomoći izvana i utjecaju međunarodne zajednice.

U RUJNU PRESUDA ŠAKIĆU?

ZAGREB, 29. kolovoza - Glavna rasprava u kaznenom postupku protiv Dinka Ljubi-

bomira Šakića, optuženog za kazneno djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva, nastavlja se u ponedjeljak, nakon mjesec i pol dana ljetnog prekida. O novim dokaznim prijedlozima stranaka u postupku ovisit će i dan donošenja prvostupanjske presude. Prema svim najavama i očekivanjima, to bi se trebalo dogoditi u rujnu.

REGIONALIZAM POVEZUJE LJUDE

POREC - Hrvatskom i europskom himnom - Lijepom našom i Odom radosti - otvorena je jučer popodne Ljetna škola Skupštine europskih regija (SER). Okupljene polaznike i predavače u kongresnoj dvorani hotela Pical pozdravio je istarski župan Stevo Zufić zaželjevši im dobrodošlicu i ugodan boravak u Poreču, Istri i Hrvatskoj. "Drago mi je da je ovogodišnja Ljetna škola pobudila veliki interes regija Europe. Time se ideja suradnje između europskih regija i regionalna politika stalno šire, postaju konkretnijom i operativnijom konstantom. Siguran sam da će uloga regija biti sve značajnija i nezaobilazna u budućem razvoju svake pojedine države i Europe u cjelini" rekao je Zufić.

STIŽU POSEZONSKI GOSTI

Prema podacima dobivenim od dežurnih osoba u Graničnoj policijskoj postaji Ruppa, od petka do nedjelje prije podne, u Hrvatsku je preko Rupe i Pasjaka ušlo 53.700 putnika s inozemnom putovnicom, a do kraja vikenda očekuje se da će broj ulazaka doseći brojku od 55.000 novih inozemnih gostiju. Riječ je o prvom sezonskom turističkom valu koji bi, prema najavama hotelijera, trebali boraviti u hrvatskim turističkim mjestima.

OSNOVANA DALMACIJAPLUS

TRILJ, Radi ujedinjavanja turističke ponude na Splitsko-Dalmatinskoj županiji, te zajedničkih nastupa u promociji i prodaji na europskim turističkim tržištima, u nedjelju je u Trilju 11 agencija Splitsko-dalmatinske županije potpisalo ugovor o međusobnoj suradnji. Time su se obvezale da će suzbijati međusobnu konkurenciju, te zajedničke projekte predstavljati turističkom tržištu pod nazivom Dalmacijaplus. Svaka od agencija zadržava samostalnost u poslovanju, ali u suradnji s ostalim agencijama pružat će usluge svim gostima te županije 24 sata dnevno.

Vaše zdravlje

SRCE: KAKO GA ZAŠTITITI

Preventivni postupci su sve bolji, a boravci u bolnici sve kraći
Angioplastika, otvori u klijetkama i gensko liječenje pružaju bolesnom srcu drugu šansu

Osoba koja je prije pedeset godina doživjela infarkt srca, ako je uopće preživjela, bila je prisiljena na dugotrajno ležanje u bolnici i dugi oporavak. Danas je dovoljno svega četiri dana da bolesnik ustane iz postelje, a nakon tjedan dana postupno se počinje rehabilitirati i brzo vraćati uobičajenom ritmu života i svakodnevnim obvezama.

Nekada je infarkt srca većinom svršavao smrću, a danas se uspješno liječi u 94 od 100 slučajeva ako bolesnik pravodobno dospje u bolnicu. Ipak, bolesti srca i krvnih žila kao što su infarkt i ishemijska bolest srca, i danas su najčešći uzrok smrti u industrijski razvijenim zemljama pa tako i u nas. No, zahvaljujući ponajprije prevenciji, pojava ovih bolesti može se odgoditi za deset ili dvadeset godina. Infarkt srca i koronarna bolest srca danas su izlječive bolesti. Čemu to možemo zahvaliti?

Pazite na krvni tlak

Najopsežnije epidemiološko istraživanje u povijesti medicine, Framinghamsko ispitivanje, provodi se već pedesetak godina na 10.344 stanovnika gradića Framinghama u američkoj saveznoj državi Massachusettsu. Nakon otprilike tisuću istraživačkih radova i uloženi 43 milijuna američkih dolara, dobiveni su rezultati koja su podloga principima preventive bolesti srca. To su:

- prestanak pušenja
- liječenje povišenog krvnog tlaka odnosno održavanje njegovih vrijednosti u poželjnim granicama (80/120 mm žive u 30. godini života i 90/140 mm žive u 60. godini života)
- održavanje razine ukupnog kolesterola (koja je često u izravnoj vezi s prehranom s puno zasićenih masti životinjskog podrijetla) ispod 5,0 milimolova po litri krvi
- liječenje šećerne bolesti
- izbjegavanje pretjerane tjelesne težine i svakodnevna tjelovježba

"Framinghamskom popisu" pribrojeni su savjeti koji su rezultat dodatnih istraživanja. Tako osim povišenog kolesterola pod nadzorom treba držati i povišeni fibrinogen, homocistein (vrstu aminokiseline) i lipoprotein (a) ili Lp(a), bliskog srodnika štetnih LDL-čestica bogatih kolesterolom, te svakako liječiti infekcije uzročnicima kao što su Helicobacter pylori, Chlamydia pneumoniae i citomegalovirusi koji mogu oštetiti stijenke krvnih žila i potaknuti nastanak ateroskleroze ili pucanje aterosklerotične nakupine i stvaranje ugruška koji može začepiti koronarnu krvnu žilu.

Infarkt srca: Odmah u bolnicu!

To je poruka istraživanja Gissi, provedenog na Institutu Mario Negri u Milanu. Bolesnik koji na vrijeme dospje u bolnicu - a to znači 6 do najviše 12 sati od pojave prvih simptoma - i odmah je podvrgnut liječenju tromboliticima (lijekovima koji rastvaraju ugrušak koji sprječava dotok krvi koronarnom krvnom žilom u određeni dio srca), ima 94 posto šansi za izlječenje. Istraživanje provedeno u Nizozemskoj pokazalo je da oni koji se liječenju podvrgnu već jedan sat nakon pojave prvih simptoma uopće ne moraju doživjeti infarkt srca, odnosno da njihovo srce ne mora pretrpjeti nikakve posljedice.

Stoga, ako ste srednje dobi, osobito ako imate neki čimbenik rizika, a osjetite bolove u sredini prsnog koša, pritisak u prsima, neobjašnjiva probadanja u leđima, ramenima, vratu i lijevoj ruci, otidite čim prije u bolnicu. Elektrokardiogram i smještaj u specijaliziranu jedinicu intenzivne medicinske skrbi mogu vam spasiti život. Umjesto liječenja tromboliticima, u specijaliziranoj koronarnoj jedinici može se primijeniti žurna angioplastika: kateterom se u koronarnu arteriju uvlači balončić koji, kada se napuhne, mehanički proširi začepljeni promjer koronarne arterije odnosno zgnječi ugrušak aterosklerotične naslage, i srce je time spašeno.

Obnavljanje stanica

Sve je više ljudi koji su preživjeli infarkt, no srce im ostaje teško oštećeno jer na mjestu infarkta ostaje ožiljak. Kardiolozi Kalifornijskog sveučilišta nastoje potaknuti obnavljanje oštećenih stanica. U tijeku je istraživanje posebnog oblika genskog liječenja: u srčani mišić dovodi se posebna bjelancevina koja stanicama srca daje nalog da se razmnožavaju.

Srce poput sita

U slučaju angine pektoris i infarkta srca dolazi do tzv. ishemijskih oštećenja srca jer u tkiva ne dopire dovoljna količina kisika. Kardiolozi bolnice St. Vincent u Indianapolisu, u SAD-u, uspjeli su "prozračiti" srce. Laserom su u lijevoj klijetki načinili nekoliko desetaka rupica kako bi omogućili bolji dotok kisika krvlju. Čak 82 posto oboljelih podvrgnutih ovom zahvatu odmah je osjetilo poboljšanje.

Kod kuće nakon dva dana

Osobe koje boluju od ventrikularne aritmije, poremećaja zbog kojeg srce ne radi pravilnim ritmom, dosad su morale doživotno uzimati lijekove ili se podvrgći operaciji na otvorenom srcu. Zahvaljujući novoj tehnici koja se naziva ablacija ili odstanjivanje kateterom uz pomoć radiofrekvencija, dovoljan je zahvat u lokalnoj anesteziji i dva dana boravka u bolnici. U srce se kateterom najprije uvode posebni senzori koji bilježe električne impulse pojedinih dijelova srčanog mišića. Mjesta na kojima nastaju nepravilnosti ritma srca, ustanovljena na taj način, uništavaju se toplinom odnosno spale. Time se omogućuje normalan ritam rada srca.

Što jesti?

Plava riba (tuna, srdela, skuša) dobar je izvor omega-3 masnih kiselina koje donekle sprječavaju ateroskrozu koronarnih žila srca. Zeleno povrće sadrži folnu kiselinu koja smanjuje razinu homocisteina u krvi, jednog od čimbenika rizika za ateroskrozu. Biljna vlakna i celuloza u voću i povrću navodno snižuju krvni tlak i razinu kolesterola u krvi.

Mjesečnik *Vita*, br. 63., lipanj 1999, str. 52.

Jeste li znali...

Trčanje tri puta tjedno po pola sata pomoći će vam da se riješite potištenosti jednako uspješno kao psihoterapeut.

Ako ne volite okus maslinovog ulja, pa čak ni onog rafiniranog, upotrijebite ulje sjemenki repice. I ono sadrži korisne jednostruko zasićene masti, ima čak manje zasićene masti od maslinova ulja, a i jeftinije je.

Dugo ćemo pamtiti ovaj dan!

Jučer, 28. kolovoza u hrvatskom župnom parku "Father Kamber" upravitelj parka gosp. Milan Krijan i njegova obitelj pripremili su piknik za hrvatsku zajednicu. Razgovarala sam s nekima koji su bili prisutni jučer na ovom događaju i svi su mi rekli da im je bilo tako lijepo, da će im ovaj piknik ostati dugo u sjećanju po raznim stvarima: po pjevačima, Jeleni Džoji i mladom pjevaču iz Bugojna; po izvrsnom društvu oko sebe; hrani da si prste možeš lizati; po "door prizes" koji su dodjeljeni 10-orici sretnika koji su dobili razne vrijedne nagrade, od raznih prigodnih majica, do vina, pečenog purana, piva...sve je bilo OK!

Gđa. Krijan govori s velikim smješkom:
"Hvala vam svima na dolasku!"

Uz naše Hrvate iz Toronta i okolice, dobre prijatelje obitelji Krijan, koja vas uvijek dočeka sa smješkom i našom toplom hrvatskom dobrodošlicom, na pikniku su nazočni bili i gosti, njih 38-orica Gradišćanskih Hrvata, koji su svima bili posebno dragi. Gosp. Krijan je s velikom radošću priredio i ručak i večeru za sve njih, jer veliko je zadovoljstvo imati takve drage goste među nama.

Hrane je bilo, po običaju jako, jako puno, ali opet - po običaju - nedovoljno, no nitko nije ostao gladan, jer je gosp. Krijan priredio roštilj: čevapčice, ražnjiće, stejkove, kobasice - sve ono što nama Hrvatima čini pravu hranu.

Što reći na kraju? U kratkom razgovoru s gosp. Krijanom (jer ja nažalost nisam mogla ostati dulje vrijeme), shvatila sam koliko su oboje, i gđa. Krijan i gosp. Krijan, zadovoljni, jer nije mala stvar ugostiti oko 1,500 ljudi, koliko ih je bilo jučer u "Father Kamber" parku. Gosp. Krijan zahvaljuje svima na dolasku, svima koji su mu pomagali, ili mu pomažu kad zatreba, a kako on kaže, jučer je naša hrvatska zajednica iz Toronta i Mississauga dokazala koliko voli i poštuje svog upravitelja parka. Od nas iz HRVATSKE ISKRE: čestitamo i zahvaljujemo na svakoj podršci! (VK)

Širite HRVATSKU ISKRU!

UBI BENE IBI PATRIA

I love this land of northern lights
That spreads for ever east to west,
Those endless lakes, those lovely sights -
It rates world - over as the best!

She stands benign, her arms extended
And offers artists' stunning views -
A world of freedom, borders undefended
forests, fields and towns in sunset hues.

Canada's been haven to us, once oppressed,
And this truth should often louder be expressed.

What is, then, that awesome secret power
that's within and never gives me peace
it withstands all storms as a granite tower
And no worldly way could ever make it cease?

Why is still my conscious mind
so rife with thoughts and memories
of places that I left behind
what seems like many centuries?

Is it just my own intoxication
with old myths or red-white chessboard shield
of those ancient heroes adulation
who once perished on the battle field?

It is, my son, a nature's riddle
by sheer logic undefined
and which throbs within the middle
of a Croat's heart and mind.

Just remember, when I die
rejoice, don't cry ' Let my spirit fly
where years ago my people hailed
those passing galleys that oft sailed
from Venice down to Bosphor's end
along the craggy sun-swept shores
of my beloved Croat land.

N.N.

S piknika Hrvatske stranke prava za Kanadu, ogranak Ante Starčević i Hrvatsko-kršćanske demokratske unije: Gosp. Žarko Bujičić, gosp. i gđa. Braj i prijatelj u ugodnom razgovoru (s lijeva na desno)

Vijesti na engleskom News in English

By: S. L. Butkovic

Croatian Soil Probe Begins

NEW BRUNSWICK - A military inquiry has taken the first step to get to the truth about claims Canadian peacekeepers were exposed to toxic contaminants in Croatia.

Inquiry head Col. Joe Sharpe had his first meeting at CFB Gagetown yesterday with about 30 of estimated 3,500 soldiers in Croatia between 1993 and 1995.

STABILITY PACT

TIRANA (HINA) - Croatia and Albania hold that the Stability Pact for Southeast Europe is an excellent framework for cooperation among all signatory countries, especially those which are not members of the EU or NATO. Croatian Foreign Minister Mate Granic said in Tirana.

Granic said it was in the interest of Croatia and Albania to develop economic cooperation, which to date has been modest. He added there were no outstanding issues between the two countries, which cooperate on a bilateral and multilateral level and have the same foreign policy goals.

"Subsequent to the end of NATO military operations in Kosovo, we now have a chance to cooperate in economy, culture and science, as well as tourism, communications and telecommunications," Granic told reporters.

He added Croatian companies INA (oil company) and Koncar (electric appliances) were already on the Albanian market, but that there were bigger possibilities for economic cooperation.

U.S. Business Invests US\$ 100 Million in Zadar

ZADAR (Croatia Weekly) - A preliminary agreement has been signed on the construction of the sizable Tustica tourist complex near Zadar. Signing on behalf of Croatia was Zadar County Prefect Sime Prtenjaca, on behalf of the Sukosan municipality, where Tustica is to be constructed, its Mayor Ante Martinac and on behalf of the U.S. investor Frank Campbell of the Campbell Company.

The U.S. investor will establish a local company in Zadar which will operate under Croatian law and serve as a vehicle for the investment. This company will acquire land free of charge, but only if it sees the proposed project through.

Campbell sees the signing of the preliminary agreement as a first step in implementing this extensive project. "What follows," he said, "is a phase of detailed planning that will be finished in six months in cooperation with the local authorities." Campbell also added that Tustica has been conceived of as an exclusive 300 hectare resort with at least two golf courses, 400 hotel rooms, 400 luxury villas, a marina and other facilities. The entire project will employ 500 people initially, and more as it expands, say the parties.

As the main reason why the American investors decided to invest their capital in Croatia, Campbell cites the fact that nowhere else in the world could he find a more suitable location which combines a pristine environment, a clean sea and a mild climate.

Military games in Croatia

"Looking back at everything that took place in Zagreb during the Second Military World Games, from the competitions to cultural events, I cannot help feeling that everything went just as we had planned, in a harmonious, organized and successful manner," said General Josip Lucic, the chief organizer of the Military World Games, at the closing ceremony of the first major sporting event to be held in Croatia since

the Mediterranean Games in Split in 1979 and World Student Games in 1987.

The appearance of over 10,000 athletes and military personnel was a true organizational challenge for the Croatian Army as the main organizer, for Zagreb, which provided logistical help and for sporting associations; they managed to fulfil all organizational requirements with a high level of quality.

General Lucic is mostly satisfied by the fact that the organization of the Military World Games was beneficial not only to sports, but that it has also reaped considerable political, economic and tourism profits. He added that the opening of many doors for Croatia following the organizations of the Military World Games is already certain.

Croatian Cartoonist wins first prize in France

PARIS - Bozidar Pralic, born in Ilok (eastern Croatia) was awarded the first prize in "caricature of the year" contest hosted by the French daily newspaper *Le Matin*. Pralic is 54 years old and has worked as a cartoonist in France for 22 years, drawing exclusively political cartoons. He was formerly employed with the communist *L'Humanite*, but he was taken ill after having published "six cartoons on my final disappearance."

However, he returned to work for another newspaper. His wife is a reporter with the French Television's Channel 5 and they have three children. A French periodical which deals exclusively with the trade wrote: "Enthusiastic, sagacious, with a great sense of humor, with an easy brush... his every cartoon hit the target and left laughter in its wake." Any cartoonist knows it is a specific honor when a paper like world-famous *Le Canard Enchaîné* says something like this.

VERBATIM

"In the past few months, we have seen some of the worst inhumanity in our lifetime. We now have a moment of hope." BILL CLINTON

U.S. President, as Serbian troops began to pull out of Kosovo, ending their brutal efforts to rid the area of ethnic Albanians.

Milan Đukić- OKO 450 TISUĆA SRBA IMA DOMOVNICU I SVI ĆE SE VRATITI!

DONJI LAPAC - Nesigurnost bosanskih Hrvata doseljenih u Liku, sve brojniji zahtjevi Srba za povratom imovine te bojazan Hrvata od srpskog masovnog povratka ovih su dana kulminirali nizom prosvjeda u organizaciji HSP - a. Nekako najglasniji i s najviše apela za pomoc na prekjučerašnjem su prosvjedu protiv povratka Srba u Gračacu bili Hrvati iz Donjeg Lapca, koji su nas obavijestili kako ih je od njih četiristotinjak najmanje 100 dobilo poziv na razgovor o iseljavanju iz srpskih kuća napuštenih nakor "Oluje". Budući da se upravo u Donji Lapac dosad vratilo više od 90 posto izbjeglih Srba, a prema najavama ovih će dana uslijediti povratak preostalih desetak posto, prekjučerašnji razgovor s Milanom Đukićem, predsjednikom SNS - a i glavnim organizatorom srpskog povratka, kako se može čuti od mnogih Donjolakćana, dao je naslutiti vrlo skori sličan scenarij i na ostalim hrvatskim područjima.

Povratak u kolonama

- Srbi se vraćaju u kolonama i to ne može nitko spriječiti. Neće se ostvariti izjave o uklanjanju karcinoma iz utrobe Hrvatske i nade da će nas biti manje od četiri posto, pa da će nas se onda pokrstiti i slično. Srba će u Hrvatskoj u vrlo skoro vrijeme ponovno biti više od 10 posto – rekao nam je Milan Đukić kojeg smo zatekli u obnavljanju vikendice u Donjem Lapcu.

Djukić je probleme tristotinjak Hrvata u Donjem Lapcu okarakterizirao kao problem Bosne i Hercegovine, ističući kako na ovom području, osim jedne obitelji, nikad i nije bilo hrvatskog življa.

- Domovnicu trenutačno ima oko 450 tisuća Srba, a datum konačnog povratka prije svega ovisi o obnovi – kaže Đukić, uvjeren u povratak gotovo svih Srba.

Miloš Vojnović- POZIV U HV MOGAO BI UTJECATI NA ISELJAVANJE SRBA

Hoće li Srbi iz Podunavlja nakon 15. siječnja 2000. godine početi služiti vojnu obvezu u Hrvatskoj vojsci, pitanje je koje se ponovno aktualizira, a nedavna izjava predsjednika Zajedničkog vijeća općina Miloša Vojnovića o Pavelićevim slikama u vojarni, pjesmama o Juri i Bobanu, sveprisutnosti katoličkog svećenstva, simbolima neprihvatljivim Srbima... dodatno je zaoštrila raspravu. Vojnović se našao na udaru javnosti, politike i medija, a primio je i "neugodne" telefonske pozive.

- Ne bih govorio o zloupotrebi, nego je dio neformalnog razgovora s potpuno marginalne pozicije dignut u prvi plan. Tako prezentiran stav ni približno ne odgovara mojim političkim i osobnim razmišljanjima. Uostalom, bilo bi suludo reći da su to generalna pravila ponašanja HV - a, za to nemam argumenata. Mislio sam na marginalne pojave kod pojedinaca, pa upravo pripremam pismo ministru Miljavcu u kojem ću sve objasniti. Želim da se ovo prevlada, a nadam se da neće doći do daljnjeg procesuiranja jer za to nema razloga.

* Kakav je zapravo Vaš stav o služenju vojne obveze Srba iz Podunavlja?

- Na ovom je prostoru bio težak rat sa stravičnim posljedicama, što se i danas projektira na problem služenja vojnog roka pripadnika srpskog naroda iz ovog dijela Republike Hrvatske. Zbog složenosti toga problema naden je kompromis, odnosno moratorij na vojnu obvezu do 15. Siječnja 2000. godine, s moćnošću da se na pojedinačne zahtjeve taj rok i produži. Smatramo da još nije sazrelo vrijeme da Srbi pod normalnim okolnostima idu u vojsku, ali time ne želimo povrijediti ustavno pravo i obvezu građana. Nikada u političkom djelovanju nismo vršili antivojnu kampanju, nego želimo da se u bilo kojoj formi u institucijama vlasti nade najkvalitetnije rješenje. U tom smjeru imali smo niz razgovora s predstavnicima međunarodnih organizacija i političkih institucija vlasti, a izjava ministra Miljavca bila je snažan pozitivan signal da se nade rješenje. Nadam se pozitivnom rješenju jer se bojimo da bi u protivnom nakon isteka moratorija to moglo utjecati na eventualni odlazak

- U Donjem Lapcu bilo je možda najviše petnaestak spornih imena koja se neće vratiti zbog ideoloških razloga. Kome to smeta, zna se, ali ne mogu vjerovati da načelnik općine, koji taj položaj danas ima zbog dvadesetak glasova hrvatskih doseljenika, izjavljuje kako im je propala "Oluja" – kaže Milan Đukić, uvjeren da i Hrvati žele povratak Srba. Na novinarski upit može li se želja povezati s pritiskom međunarodne zajednice, Đukić je rekao kako 51 posto Hrvata "želi povratak komšija".

Povjerenje u HDZ i HSP

Milan Đukić prekjučer nam je potvrdio kako se u Donji Lapac, pa i cijelu Hrvatsku, vraćaju školovani ljudi te veci broj mlade populacije.

- Dakako da ćemo na novim lokalnim izborima 2001. godine preuzeti vlast u gradu, a pozicija načelnika za mene bi bila degradacija - uvjeren je Đukić, koji ističe kako od svih hrvatskih stranaka najviše povjerenja ima u HDZ i HSP koji su se, kako je rekao, jedini jasno odredili prema Srbima.

- Račana poznajem jako dobro i u slučaju njegove pobjede na izborima u Hrvatskoj će ponovno zavladati jednoulmje i socijalni nemiri. Ipak, vjerujem da će HDZ s oko 35 posto plus HSP - ovih najmanje pet posto ponovno biti na vlasti, uz djelomičnu participaciju SDP - a i HSLS - a – zaključio je Milan Đukić. (Večernji list)

zak mladih ljudi, što ne bi bilo dobro ni za Srbe koji tu žive, ni za interese hrvatske države.

* Na čemu temeljite svoje analize raspoloženja mladih ljudi?

- Na temelju pojedinačnih razgovora i reakcija. Jasno je da ljudi još nisu spremni ici u Hrvatsku vojsku. Među njima je dosta i onih koji su bili u srpskoj vojsci krajine. Još 1996. godine razmišljali smo o 15 – godišnjoj odgodi, kada bi pristigle generacije rasterećene ratnih posljedica. Sada je teško reći određeni rok, no još tri godine bilo bi pristojno vrijeme da se mnoge stvari potisnu u drugi plan, a vojna obveza prihvatiti kao normalna prirodna obveza. Oko vojne obveze ipak ne treba politizirati, već tome prici objektivno i razumno. (Večernji list)

Prof. dr. Slobodan Uzelac: SRBI SE MORAJU ISPRIČATI HRVATIMA, ALI I HRVATI SRBIMA

Izjave Ante Đapića prof. dr. Slobodana Uzelca, predsjednika- Srpskog kulturnog društva "Prosvjeta", podsjeća-ju, kaže, na dogadanje naroda. - Đapić svojim izjavama bu-di niske strasti, a njih je najlakše probuditi u unesrećenih ljudi kojima smo svi mi dužni pomoci – kaže Uzelac i dodaje - Mi Srbi moramo se ispričati za zločine koje su počinili pojedini Srbi, ali isto vrijedi i za Hrvate. I Hrvati bi se morali ispričati za zločine što su ih počinili pojedini Hrvati. Jedno bez drugog ne ide.

Što se pak služenja vojnog roka tiče, Uzelac kaže kako nema sumnje da bi Srbi trebali služiti vojni rok u Hrvatskoj, ali ovakvim istupima Đapić i njemu slični, među kojima je, kako kaže, i Đapicev prijatelj Pejnović, samo odgađaju taj dan.

- Posebni školski programi nisu nikakva elitizacija, nego normalan civilizacijski oblik njegovanja jezika i kulture jednoga manjinskog naroda – kaže dr. Uzelac i zaključuje—Nadam se da će civilizirani hrvatski i srpski puk iz Jagodnjaka i ostalih mjesta znati razlikovati Đapićevu manipulaciju od istine. (Vjesnik)

Gosp. Poslon i gosp. Ladislav Meze na poslu

izvrstan mladi ansambl. Pjevači i svirači su isto tako bili oduševljeni domaćinima i publikom, koji su ih dočekali s oduševljenjem, prijateljstvom, našim uobičajenim toplim hrvatskim dočekom gostiju: "Osjećajte se kao doma!"

Gosp. Meze posebno spominje mlade Odsjeka 525 - jer zaista je rijetkost vidjeti mlade na radu, obično stariji rade na zabavama i piknicima HBZ! U ovom slučaju mladi članovi "Ban Jelačić" odsjeka su dali sve od sebe: od dočeka na vratima, do bara, glazbe - bili su svugdje. Inače, možda bi isto tako čitateljstvo trebalo znati da su mnogi članovi plesnog ansambla "Sljeme", kao i "Hrvatska" Mississauga članovi ovog odsjeka, što je velika stvar. Gosp. Meze, predsjednik Odsjeka 525, zaista je ponosan ovim podatkom, kao i radom svih drugih članova ovog odsjeka, što stalno ističe.

Od nas, iz HRVATSKE ISKRE, hvala na lijepom dočeku, i dobro organiziranom pikniku, na kojem sam sreća cijele obitelji na poslu i zabavi - što je rijetkost. Čestitamo!

Sretan Vam rođendan, gđa. Bileckil *Gosp. Franjo i Marica Bilecki i gosp. Pero Matas na pikniku Društva penzionera. (s lijeva na desno)

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 41, 31. VIII, 1999

PIKNIK DRUŠTVA PENZIONERA

Prošle subote, 20. kolovoza ove godine društvo Penzionera naše zajednice imalo je svoj uobičajeni piknik u parku "Father Kamber" u Mississaugi. Došla sam već oko 12 sati da malo popričam s našim penzionerima i moram priznati da sam bila zaista iznenađena jer ih je u to vrijeme bilo već poveliki broj. Očito je isto tako bilo da članovi tog društva čitaju HRVATSKU ISKRU, tako da su me mnogi odmah prepoznali i dočekali sa srnješkom. Onih par trenutaka (a zaista je bilo samo par, jer sam morala dalje) bilo mi je zaista lijepo.

Tog dana gđa. Bilecki je slavila svoj 70-ti rođendan, pa su se svi pridružili s najboljim željama, jer gđa. Marica Bilecki, veliki radnik za Hrvatsku i svoju Slavoniju, to zaista zaslužuje. i mi, iz HRVATSKE ISKRE - pridružujemo se dobrim željama!

Radni odbor Društva penzionera: Bilecki Marica, Bilecki Franjo, Goljak Zvonko (predsjednik), Gruber Slavica (blagajnica), Mišljenović Stjepan, Mišljenović Marija (s lijeva na desno)

Danas sam upravo završila razgovor sa gosp. Goljakom, predsjednikom ove udruge. Pitala sam ga kako im je bilo i koliko ih je bilo. Odgovor je bio da od njihovog zaista povećeg članstva (207 članova) bilo ih je čak 104. što nije mali broj. Izgleda da su se svi veselili ovom pikniku, jer kako kaže gosp. Goljak "nazivali su me mnogi danima unaprijed i pitali razna pitanja". Nitko nije ni razmišljao o tome što će biti ako bude kiša - zna se, ispod kišobrana, grana drveća ili u kapelicu - problema nema. Hrana im je bila, kako mi kažu, dobra. Picceci, salate, kolači, dobra pijača, sve što srcu treba, a novina ovog piknika bilo je boćanje u organizaciji gosp. Pere Matasa, dobrog prijatelja HRVATSKE ISKRE. Bilo je čak 22 igrača, a neki od njih su prvi puta boćali, recimo kao gosp. Goljak, ali kako mi on sam kaže "Bilo je super!!" Svi koji su boćali su završili igru s velikim zadovoljstvo, posebno ona zadnja četvorka Nikola Pavelić/ Pero Matas i Šime Selak/ Zvonko Pašalić, koji su ostali u finalu. Nakon "teške" borbe pobijedili su Šime Selak i Zvonko Pašalić, a pobjednici su podijelili svoju nagradu, pečenog kapuna (pijetla) s ostalima. Šampioni umirovljenika voljeli bi se sastati s nekom drugom ekipom boćara, pa ako ima zainteresiranih, javite se gosp. Peri Matasu, ili Hrvatskom Društvu Umirovljenika.

Na kraju gosp. Goljak kaže da im je bilo zbilja lijepo, svima na svoj način, i onima koji su kartali, i boćarima, i onima koji su se napripovijedali do mile volje, nasmijali svim najnovijim vicevima - i svi kažu "Kad se vidimo idući puta?" (VK)

Strana 23

Događaji zajednice

Proslava Velike Gospe

Prizor s proslave Velike Gospe

Trebalo je biti u Father Kamber parku u Mississaugi na dan Velike Gospe i vidjeti kako hrvatska zajednica proslavlja ovaj veliki praznik! U razgovoru s mnogima rečeno mi je bilo da je samo jedne ratne godine bilo ovoliko ljudi prisutno na proslavi Velike Gospe, a posjetitelja je bilo na tisuće!

Malo je reći, bilo nam je lijepo! Bilo nam je zaista lijepo, iako nas je bilo svugdje - nije bilo skoro ni malo praznog mjesta, auti su bili parkirani posvuda, ljudi su sjedili gdje god su našli malo mjesta. Članovi župe Naše Gospe Kraljice Hrvata pobrinuli su se da sve bude kako treba, ali su se i zaista naradili: svaki gost je primljen sa smiješkom, sve je bilo kako treba, a ispečeno je 98 odojaka i janjaca, koji su bili zaista izvrsni!

Dan je bio prekrasan, topao. Nakon procesije i sv. Mise nastalo je pravo veselje, smijeh i razgovori prijatelja i cjelih obitelji. Prošetala sam malo parkom i razgovarala sa mnogima, i nije bilo čovjeka tko nije nosio najveći mogući osmijeh na licu. Čak ni čekanje na meso nije bilo teško, neki su spominjali "Paški most" i padobrance, ali sve je to bilo u šali.

Mnogi su se zaista naradili za ovaj veliki praznik, no mislim da im nije žao, jer nije bilo osobe koja je išla kući razočarana - zaista nam je bilo lijepo. Zahvaljujemo i čestitamo svima iz župe Naše Gospe Kraljice Hrvata na odlično organiziranoj proslavi Velike Gospe. (VK)

ODJECI IZ LONDONA, ONTARIO

Fra. Miro Grubišić, župnik crkve Sv. Marka u Londonu/St. Thomas predvodio je sv. Misu s kojom je zabilježen jedan od najspješnijih skupova - piknik Hrvatske Bratske Zajednice, ogranak 530 "Ogulin". Bio je to događaj što je upriličen u nedjelju 22. kolovoza, a u kojem su sudjelovali kao glavni gosti vokalno-tamburaški orkestar "Mladi šest" iz Đakova, Hrvatske. Skup, koji je sakupio najveći broj ljudi u ovoj sezoni predstavlja veliki događaj za malu hrvatsku zajednicu. Po nekim spoznajama, mogao bi to biti uzorni skup, koji ima potencijala započinjanja tradicije, u smislu da upravo taj datum u godini postane događaj koji bi se mogao ponoviti, iz godine u godinu.

"Mladi šest" - s pjevačima Željkom Barba i Marijom Pavković došli su iz Đakova, iz Hrvatske. Ovaj sastav, kako i njihovo ime kaže, odraz su mladosti, koja je tako srčano prihvatila najnarodniji glazbeni izraz - pjesmu kroz pratnju žičanih instrumenata. Konačno, srpski utjecaji koji su do sada dominirali nad hrvatskim glazbenim nebom, izbačeni su kao nasilje, prevara i diktat. Sve je to jednako onom fizičkom teroru, što su ga Srbi htjeli sprovesti oružanom agresijom. Mladi su obranili Hrvatsku srcem i hrvatskim vrijednostima, a to sad čine i u glazbenom svijetu, pjesmom i milom tamburicom. Zbog toga su "Mladi šest" tako toplo bili primijeni i od Hrvata Londona i St. Thomasa.

"Mladi šest" postigli su značajnu popularnost u Hrvatskoj. Njihov hit "Moj bagreme" s audio vrpce "Misićino sjajna" već godinama rado se sluša u domovini i u iseljeništvu. A davali su i daju još mnogo priloga glazbenom stvaralaštvu, te ne ostavljaju ravnodušnim ni stare ni mlade. Zbog toga će posjeta Ivce Gruje, Dražena Ančica, Alana Kladarica, Branka Ilakovića, Darija Vidovića i Ivana Vidakovića biti zapamćena u zajedničkom sjećanju hrvatske zajednice.

Ovo je prilika zahvaliti fra Miri Grubišiću, dužnosnicima HBZ ogranak "Ogulin", ženama i muževima koji su dva dana radili oko pečenja, pripreme čevapica, ražnjica i ostalih dakonija, pjevačima i tamburašima iz Hrvatske, te na kraju, velika hvala ide i posjetiteljima, onima koji su došli na ovaj veliki događaj.

Ivan Hack

Gosp. Ladislav Meze s par članova grupe "Mladih šest"

KONCERT "MLADIH ŠEST" IZ ĐAKOVA, HRVATSKA

Hrvatska Bratska Zajednice (HBZ) odsjek 525 "Ban Jelačić" organizirao je koncert "Mladih šest" na svom vrlo popularnom i dobro posjećenom pikniku 21. kolovoza ove godine u parku "Karlovac". Posjetila sam prijatelje iz HBZ "Ban Jelačić" prije odlaska na sjever i provela par ugodnim trenutaka s čelnicima ovog odsjeka. Vrijeme je bilo lijepo, iako smo se bojali kiše, jer toliko je truda uloženo u taj dan. Srećom, sve je dobro prošlo, kiša je ostala za oblacima, a prisutni su zaista uživali u hrani (odojci i janjci su bili upravo za prste polizati); glazbi fantastičnog ansambla "Mladih šest" iz Hrvatske; razgovoru s prijateljima. "Mladih šest" ovaj vrlo popularni ansambl iz Đakova, zadovoljio je sve prisutne svojom izvrsnom glazbom, koja nas Hrvate tako dira u srce. Kaže mi predsjednik Odsjeka 525 gosp. Ladislav Meze, voditelj programa na radio postaji 13.20 AM (koji možete čuti svake nedjelje u četiri sata popodne) da misli kako su mnogi svojim nedolaskom na ovaj piknik propustili šansu da čuju jedan

PRED RODITELJIMA NESTALIH HODAJU U PANCIRNIM PRSLUCIMA, A NA SVAKO KONKRETNO PITANJE ODGOVARAJU: "TO JE SLUŽBENA TAJNA!"

Nakon što su kao znak obilježavanja 50. obljetnice Ženevskih konvencija članovi humanitarnog centra "Apel" i udruge "Prvi hrvatski redarstvenik" zapalili 1.000 svijeća ispred sjedišta Međunarodnog komiteta Crvenog križa u Zagrebu i nakon što je Philippe Gaillard, šef izaslanstva Međunarodnog crvenog križa, u intervjuu jednom našem dnevnom listu izjavio kako se "ni s kim još nismo sukobljavali kao s centrom 'Apel'", hrvatsku je javnost zaintrigiralo je li riječ možda o dubljem sukobu i, napose, tko je tu u pravu.

Gledano s pozicije djelatnika Međunarodnog komiteta Crvenog križa, oni rade svoj posao onako kako od njih to zahtijeva "naručitelj". Zanimljivo je da je Crveni križ zapravo privatna organizacija, koja u svom radu nastoji održati korektne odnose sa zemljom u kojoj djeluje, pa stoga djelatnici ove organizacije nikada ne nastupaju na sudu u ulozi svjedoka. Osim toga, jedan od postulata Međunarodnog crvenog križa je nepristranost.

Potvrda o prijemu zahtjeva

Gledano, pak, s motrišta žrtava rata i njihovih udruga, mogu se čuti čak i teške optužbe na račun te međunarodne organizacije, od toga da njeni funkcionari na sastanke s obiteljima žrtava - a koje mahom čine stare majke i očevi, ili maloljetna djeca i supruge - ispod odjeće nose pancirne prsluke, pa do toga da su veliki buket cvijeća koji su im članovi "Apela" jednom prilikom darovali istog trena bukvalno razbucali, jer su mislili da se u njemu krije bomba. Osim toga, obitelji žrtava do kraja su povrijeđene kada im je od strane Međunarodnog crvenog križa na jednom sastanku skrenuta pozornost da se "diplomatski ponašaju" i ne plaču (!) dok pričaju o svojoj tragediji. Osim toga, nitko od njih nije dobio nikakvu potvrdu da je predao zahtjev za traženje člana svoje obitelji. Na zahtjev oca (ime poznato redakciji) da mu, budući da od kraja 1991. godine, kada je ICRC - u podnio zahtjev za

Što je Sommarugin, Crveni križ radio '91. u Vukovaru!?

ZAGREB, 12. kolovoza - Predstavnici centra Apel iz obitelji zatočenih, nasilno odvedenih i nestalih hrvatskih branitelja i civila zapalili su u četvrtak 1000 svijeća ispred sjedišta Međunarodnog odbora Crvenog križa (ICRC) u Zagrebu. Na 50. obljetnicu donošenja ženevskih konvencija, željeli smo upozoriti na žrtve iz 120 masovnih grobnica i 1692 osobe koje su nestale tijekom rata, za kojima se još traga i o čijoj sudbini obitelji i dalje ne znaju istinu, istaknula je voditeljica Apela Zdenka Farkaš.

Mimom prosvjedu ispred zgrade ICRC-a pridružio se i predsjednik Udruge Prvi hrvatski redarstvenik Nenad Zovak. Od šefa izaslanstva Međunarodnog Crvenog križa u Zagrebu P. Gaillarda zatražen i odgovor na pitanje jesu li ženevske konvencije za zaštitu žrtava rata trebale štiti ranjenike i medicinsko osoblje iz vukovarske bolnice, stanovništvo Vukovara i hrvatske branitelje koji su odložili oružje u tragičnim događanjima vukovarske i hrvatske realnosti u studenom 1991.

"Je li tada Međunarodni Crveni križ trebao nadgledati provođenje Ženevskih konvencija?", upitala je Zdenka Farkaš, domnevajući kako se taj odgovor traži od ICRC-a jer je upravo on pokretač i kreator Ženevskih konvencija od 12. kolovoza 1949. Također je navela da će u ime obitelji ubijenih i nestalih zatražiti

traženje sina do danas nije dobio nikakvu informaciju o njegovoj sudbini, pa moli ICRC da mu uruči preslik zahtjeva za traženje, te u pismenom obliku sve informacije u svezi s do sada obavljenim pretragama koje se odnose na njegov slučaj, kao i to je li tražena osoba registrirana od strane ICRC - ni do danas nije stigao odgovor, premda je od podizanja zahtjeva prošlo godinu dana.

Hrvatski i srpski

Obitelji ukazuju i na neke nelogičnosti u izvješćima ICRC - a: primjerice, u izvješću iz 1996. godine koje se odnosi na broj zatočenih i razmijenjenih (puštenih) osoba iz zatočeništva, stoji između ostaloga, da je u razdoblju od 1991. do 1996. godine bilo zatočeno 54.040 osoba. Pušteno je (na razne načine) njih 21.430, što znači da ih je u zatočeništvu nakon 1996. godine ostalo još 22.940. Osim toga, u izvješću o posjetima ICRC - a mjestima na kojima su zatočenici držani (zatvori, logori i druga), stoji da je ICRC posjetio 520 takvih mjesta, ukupno 3.531 put, što znači da je u periodu od šest godina svako mjesto posjećeno u prosjeku 1,13 puta godišnje. Pitanje je li to dovoljan broj posjeta, kao i što je bilo s onih 78 osoba koje nisu razmijenjene na prvoj razmjeni između Hrvatske i SRJ - ostalo je bez odgovora. Odnosno, nije članovi obitelji kažu kako im je u ICRC - u rečeno da je to njihova službena tajna.

Osim ovoga, ICRC - u se zamjera što je 1992. godine i 1993. godine u Hrvatskoj većinu materijala namijenjenog građanstvu imao na - srpskom jeziku, otiskano - ćirilicom pismom. (Glas Slavonije)

Vukovar, vodotoranj

i materijalnu pomoć od međunarodne zajednice za ekshumaciju svih masovnih grobnica. "Nemamo ništa protiv ICRC-a, ali nas smeta licemjerje onih koji njime manipuliraju", rekao je Nenad Zovak navodeći kako je apsurdno da se hrvatski redarstvenici danas optužuju za ratne zločine i moraju odgovarati zato što su se branili i obavljali svoju dužnost. Šef zagrebačkog izaslanstva ICRC-a Philippe Gaillard istaknuo je da su Ženevske konvencije najpriznatiji, ali nažalost, i najviše kršen dokument današnjice. Zato 50. obljetnica nije dan za veliko slavlje, već prilika da se zamislimo i prisjetimo žrtava u Hrvatskoj, na Kosovu, u BiH, Kongu i drugdje u svijetu, izjavio je Gaillard. Naglasio je da će ICRC i dalje biti angažiran u pronalaženju žrtava rata. (Hina)

U JAZOVKU JE BAČENO 447 ŽRTAVA, NJIH 270 BILI SU RANJENICI

Komisija za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava Hrvatskog državnog sabora prekjučer je konačno riješila dugogodišnji misterij jame Jazovke kod žumberačkih Sošica. Detaljnim petodnevnim istraživanjem utvrđeno je da se u njoj nalaze posmrtni ostaci točno 447 osoba čime su otpala sva politička i ina prepucavanja oko broja žrtava koji je dosezao i do nekoliko tisuća, kako piše i na spomeniku podignutom tik uz otvor jame. Istraživanje je počelo 8. prosinca prošle godine kada je pod vodstvom Vice Vukojevića osnovano Vijeće za istraživanje, uređenje i obilježavanje masovnog stratišta jame Jazovke te gradnju spomen - kapelice. No, ono je ubrzo obustavljeno zbog lošeg vremena i zime te je nastavljeno 6. kolovoza i u cijelosti završeno prije dva dana.

Svjedočio i vozač autobusa kojim su dovezene žrtve

- Pretpostavljali smo da su u nju bačeni i ranjenici od kojih su neki mogli imati i samo jednu nogu kao što se to događa u ratu. Ni lubanje više nisu čitave pa smo odlučili da ćemo brojati čelone kosti s arkadama i nosom što je bilo i najsigurnije. U jami je bio jedan biolog, specijalist baš za kosti, i tako smo utvrdili točan broj od 447 osoba što govori da je to ekstremno velika masovna grobnica. Na ostacima lubanja pronašli smo ulazne i izlazne rupe od metaka što znači da su neki ubijeni vatrenim oružjem, a drugi su zacijelo likvidirani tupim priručnim sredstvima jer smo u jami našli jednu sjekiru i jednu motiku - čuli smo od patologa prof. dr. Žarka Danilovića, člana Komisije, koji je i vodio istraživanje u Jazovki. Uz kosti, koje su sada složene u jednom dijelu, u jami je nađeno i smeće te kosturi od tri psa što je sve izbačeno na površinu. No, i te kako su zanimljivi predmeti nađeni uz posmrtnu ostatke. Uz već spomenutu motiku i sjekiru nađena je i debela ba-

Don Anto Baković: PREDLAŽEM GRADNJU CRKVE BLEIBURŠKE TRAGEDIJE

Katoličkoj Crkvi u narodu Hrvata, a pogotovo rodoljubnim i poduzetnim svećenicima predlažem da se pokrene jedna inicijativa za izgradnju najveće hrvatske nacionalne bazilike. To bi bila najveća Crkva u Hrvata, ako treba i dva puta veća od zagrebačke Katedrale i u koju crkvu bi se prenijele sve kosti Bleiburške tragedije. I ne samo kosti iz Slovenije nego i kosti brojnih jama u Hrvatskoj i da se svi pokopaju na jednom mjestu. Da sam mlađi i zdraviji, sam bih pokrenuo jednu takvu inicijativu i ne bih dao mira ni Crkvi ni Državi, ni živima, a ni mrtvima, dok se doista ne bi i posljednja lubanja hrvatskih mučenika prenijela u najveću hrvatsku baziliku.

Na to bi sveto mjesto naraštaji mladih Hrvata i Hrvatica dolazili i učili se domoljublju i rodoljublju. Žalosno je da danas upravo u ove dane stotine hrvatskih srednjoškolaca idu na maturalna putovanja u Španjolsku, Francusku, Grčku i Italiju, a da nitko nema u programu posjet Bleiburgu. Ako je neka škola bila u Bleiburgu onda se ja ispričavam i molim da se to oglasi jer takvima treba dati javno priznanje. Ali, ja sam se raspitivao i nisam čuo da neka škola vodi hrvatske đake na Bleiburg, ali zato je vodi u Madrid na onu veliku Franckovu baziliku, na groblje gdje su pokopani i nacionalisti i komunisti. Crkva se ne smije odnositi prema pola milijuna ubijenih Hrvata samo čitajući i pjevajući im rekvijem, nego mora učiniti da se i posljednja kost

krena žica kojom su zarobljenicima vezali ruke. Nadalje, nađen je jedan toplomjer, dvije kirurške šipke za kost od kojih je jedna još vezana za skočni zglobov, dvije štake, pa vojničke porcije i cipele, opasači i jedna kopča te dosta osobnih predmeta (češljevi, žlice, ogledalo...).

- Imamo sve dokaze da su u jami bačeni i ranjenici. To su ranjenici koje su partizani odmah nakon Drugog svjetskog rata pokupili iz zagrebačke bolnice Svetoga Duha, njih oko 270, te ih doveli u Sošice, likvidirali i bacili u jamu. Moram reći da me to podsjeća na ono što su četnici napravili u Vukovaru 1991. kada su isto tako izveli ranjenike iz bolnice i pobijali ih. Povijest se ponavlja. A za ove ranjenike pobacane u Jazovku imamo i svjedočanstvo partizana koji je vozio autobus kojim su dovezeni do jame. Drugi put više nije htio voziti kada je vidio što se ondje s ljudima radi - kaže prof. Danilović. Tko su ostali ljudi bačeni u jamu - nije sigurno, ali prof. Danilović pretpostavlja da su to zacijelo zarobljeni ustaše i domobranci koje su partizani likvidirali odmah nakon bitke za Krašić za Novu godinu 1943. te neki zarobljenici iz partizanskog logora koji se nalazio u sošičkoj školi 1945. godine.

Splitski speleolozi: nacrt 40 metara ispod zemlje

Istraživanje ne bi bilo moguće bez logističke podrške speleologa iz splitskog Speleološkog društva "Špiljar" koje već dulje vrijeme surađuje s Komisijom. Zahvaljujući njima, izrađen je i novi nacrt jame koji se donekle razlikuje od dosadašnjega. Istražili smo niz jama, najviše u srednjoj Dalmaciji, ali u Jazovki od svih dosadašnjih ima najviše kostiju. To je nevjerojatan zločin. A za Jazovku sada imamo točan nacrt. Od ulaza je direktan pad dugačak 32 metra. Zatim slijedi kanal dužine 20 metara koji završava na dubini od 40 metara. I nije točno, kao što je na staroj skici, da su kosti na jednoj hrpi. Kostii su se nalazile po cijeloj dužini kanala, a mi smo ih sada složili i stavili na stranu da ih više nitko ne gazi kod sljedećeg spuštanja u jamu - objasnio nam je vođa speleologa Tonči Rađa.

(Večernji

Nastavak sa str. 11

hrvatskih mučenika koji su poginuli za hrvatski dom i za hrvatsku državu - prenese u svoju domovinu, u hrvatsku domovinu i da se sagradi najveličanstvenija crkva hrvatska koja je ikada sagrađena u 14 stoljeća hrvatskoga kršćanstva.

Ako se današnji naraštaj Hrvata koji živi u slobodnoj, samostalnoj i nezavisnoj hrvatskoj državi - ne oduži na jedan častan i dostojanstven način prema mučenicima Bleiburške tragedije, koji su dali svoje živote za hrvatsku državu, čini se da je malo ako kažem da nismo zaslužili slobodu, nego ropstvo. Hrvati ne smiju dopustiti da im se nedužno ubijeni hrvatski vojnici, civili, svećenici, bogoslovi i sjemeništarci ostanu u slovenskoj zemlji. Oni se nisu išli boriti u Sloveniju, oni nisu tamo bili kao okupatori, oni su prolazili kroz Sloveniju kao ratni zarobljenici gdje su ih jugokomunisti, srbo - komunisti vodili do prvih jama i tamo masovno strijeljali, dok su im u isto vrijeme lagali da idu kući. Prvo su ih Englezi prevarili pa ih razoružali i predali partizanima, a onda ih partizani prevarili pa im, samo da ne bi bježali, rekli da idu kući, a vodili su ih do prvih jama. O tome tako malo današnji hrvatski đaci u školi uče. Ne mogu, jer obilaze cijelu Europu pa nemaju kada posjetiti groblja hrvatskih mučenika po Austriji i Sloveniji.

don ANTO BAKOVIĆ
katolički svećenik, Zagreb

**"NAROD" je najhrvatskija, najodgojnija i najotvorenija
novina u Lijepoj našoj. Pretplatite se na ovaj mjesečnik
telefonskim pozivom na (905) 502-8844**

Štovana gđo. Krčmar,

18. kolovoz 1999

Rado kada mi se prilika i vrijeme dogodi, pročitam što ISKRA prenosi, a usput i mišljenje suradnika, koji povremeno u ISKRI pišu. Zadnji broj 39 (31. 7.99) kojeg sam nabavio u Župnome parku ponukao me da Vam napišem ovo nekoliko redaka i želim da ih dobronamjerno primite.

Razlog je ova ISKRA i motrišta na zadnjoj strani.

Naime, radi se o staračkom domu za koji Vi smatrate da je jako potreban za hrvatsku koloniju. Ja Vas uvjeravam da Vi sama tako ne mislite i očekivao sam kad ste spomenuli potrebu gradnje doma da će Vaša ISKRA biti ona što sam uvijek očekivao, da bude istinita iskra. Eto, na žalost, opet jedno neugodno iznenađenje!

Vi kažete: Govore mi da smo mi nekada davno, ne u moje vrijeme, mi Hrvati ovdje u Torontu i okolici imali neke planove ... itd. Vi si sama možete dalje pročitati. Jako me začudila ta Vaša izjava jer mislim da nisu bili samo nekakvi planovi u zamisli, nego sasvim ozbiljni i razrađeni planovi za starački dom i ostale potrebe Hrvatske kolonije u ovom dijelu Kanade. Ako pak Vi niste sa takvim planovima bili upoznati onda mi je teško vjerovati u dobre namjere Vaše izjave, tim više jer se dobro sjećam da ste i Vi sa Vašim suprugom Vladimirom bili nazočni na nekim od banketa koje smo u tu svrhu održali. I nije tako bilo davno!

Često smo pozivali i kucali na hrvatska srca da nam se pridruže u toj zamisli, ali na žalost naši vapaji ostadoše, kao što ono kažu kao zov u pustinji.

Srdačne pozdrave svima u uredništvu, s poštovanjem,
Drago Bajić

Odgovor uredništva:

Svako pismo koje nam šaljete dobrodošlo je, jasno, osim onih nepotpisanih. Iako Vi, gosp. Bajiću, mislite kako bih ja trebala znati više o staračkom domu - na žalost, ne znam. Kako rekoh, čujem razne priče na koje više ne obraćam nikakvu pažnju. Da li je moja namjera bila "dobronamjerna" - o tome čak ne želim ni diskutirati. Da li je ISKRA dobronamjerna i istinita? Mislim da smo to do sada dokazali. O tome da li smo mi bili ili nismo bili nazočni na nekim od organiziranih banketa za starački dom - mi se ne sjećamo, ali to i nije važno. Važno je, gosp. Bajiću, da nemamo starački dom, a toliko nam je potreban. Moja mama će umrijeti među strancima, a ja ne želim da se to dogodi drugima, jer je jako teško gledati svoje u zadnjim danima života tako osamljene.

Valentina

Cijelo selo Duboštica ispratilo je svoju mještanku gđu.
Anu Osmokrović za Kanadu

Na pikniku HBZ , odsjek 525
Gđa. Nevenka Klasnić (iz Kitchenera), Ana Sekulić
(Mississauga) i Gđa. Marica Meze

Ana Katarina Osmokrović:

Moj dom

Kao dijete mislila sam da ću sretna uvijek biti; slušala sam žubor rijeke, često sam ju znala piti.

Cvijeće rošno ja sam brala i vijenčice od njeg' plela, metala ih na glavicu djevojčica mogeg sela.

Putovala po svuda sam - Ali Bosne nigdje nema, Ljubav za njom ne prestaje - Bože, što li joj se sprema.

Duboštice selo moje, zaboravit' tebe neću, kud god išla teb' se vraćam, od srca ti želim sreću.

Možda opet jednog dana ti ćeš meni sretna biti; osjećaje prema tebi, Bosno moja, neću kriti.

U srcu te svome nosim, svaku travku, svaki kamen - i u mojoj duši bit' ćeš žarka ljubav, vrući plamen.

Josip Mioč

Utisci s hrvatskih izletišta

Kroz osobna prisustva na mnogobrojnim hrvatskim piknicima na ovim južnoontarijskim prostorima, čovjek što više promatra, tim više zapaža reprize našeg polaganog izumiranja, jer iz godine u godinu, što više smo tu, tim više smo naočigled manje brojčani. Možda se pojedinci neće samnom složiti, ako zauzmu gledište s crkvene statističke strane hrvatskog prirasta s novim dodatnim valom tzv. "ratnih izbjeglica", ali pored svega toga pozitivnog, ne smije se zaboraviti da novo nadošli val Hrvata iz povijesno etničke Domovine u većini slučajeva slabo se uključuju u ove naše već postojeće hrvatske zajednice. Druge, negativne pojave možemo primijetiti i kroz sve masovnije asimilacije mnogobrojne, rođene ovdje, hrvatsko-kanadske mladosti, to jest djece iz generacija tzv. proljećaraca i nešto mlađih, a posebno to njihovo asimiliranje nastaje poslije 16. godine i nadalje, a to se lako uočava po svim hrvatskim župnim crkvama na Misnim slavljinama, te i kroz sve češće "mješovite" brakove, u što se svi lako možemo uvjeriti također kroz župne nedjeljne biltene.

Kroz tri do četiri hrvatska izletišta doživljavamo silno mnoštvo okupljenog hrvatskog puka (Antunovo, Midlandsko hodočašće i Gospojine), koja nas itekako potiču promisliti o našoj iseljeničkoj problematici, te i o našoj sveopcoj nemarnosti razmišljanja na povratak matici Domovini, koja gledano kroz demografsku obnovu i duhovni preporod izumire, a posebno je za istaknuti hrvatsku pokrajinu Liku, i biser otočje plavog Jadrana. Saznajem o tom bolnom pitanju upravo redovnim čitanjem Croatia weekly, novine NA-ROD, kroz Bilten, pa i HRVATSKU ISKRU, koja iz broja u broj sve više o tom problematičnom pitanju piše, a sve manje politizira, pa ako i to neko naziva politikom neka tako i bude.

Da, upravo redovnim dobivanjem Croatia weekly, tim malom hrvatskom novinom kroz koju upoznajem sve prirodne ljepote i bogatstva koje nam je nevidljivi Svevišnji podario, pa se pitam, što je ljepše od ljepšega – da li "biser otoci", ili Gorski Kotar, Istra, Kvarner, Lika s gorom Velebitom, zeleno Zagorje, te plodna Slavonija – Baranja – sve su to predivni Božji motivi, bilo da su prekriveni zelenim sagom ili zimskim pejzažom, ali sve bi to bilo još kud i kamo bogatije da se po mnogobrojnim izumrlim prostranstvima Lijepe naše čuje vrisak, plač novorođenčadi. Hrvatske novine NA-ROD iz broja u broj najjasnije govori o tome, a uzročnici svega toga zla jesu bili sedamdesetgodišnje jugoslavenstvo, komunizam, liberalizam, ateizam i tri rata u 20. stoljecu, koji svaki za sebe je tragičan za hrvatsko biće.

Jedino naš Bilten, kojeg je izdavao donedavno "MUIP", a postavilo novo-imenovano državno tijelo "MRUIO", ohrabruje i potencira da se ipak Hrvati malo po malo vraćaju na živi izvor svojih predaka, te i uz veliki rizik ulaganja ipak odlučuju ostati, jer su se sigurno zasitili i tudine, tuge goleme, jer su u srcima za sve vrijeme iseljenništva skriveno plakali od nostalgije za rodnim zavičajem.

Promatrajući pažljivo ta okupljanja hrvatskog naroda po hrvatskim izletištim a svi Hrvati suočeni su s istim problematičnim pitanjima ili potpitanjima – Zašto smo još uvijek tu, a posebno naši očevi, bakice, i djedovi, jer po naboranim čelima, koštunjavim i žilavim rukama, te duboko zamorenim očima i vrlo bijelim lasima može se pročitati da su dobro posustali u nošenju životnog križa ispod tudeg podneblja, i da im je vrijeme već odavno uživati blagodati svog plodonosnog rada, to jest zaslužene mirovine, ali svakako tamo daleko kraj mora – tamo daleko je vaša i moja Croatia. I upravo sada dode mi na um davno izrečena misao jednog mog vrlo razboritog znanca, koji je rekao kad bi se oni naši stari roditelji, djedice i bakice počeli vraćati na svoja pradjedovska ognjišta i naša djeca i unučad rođena ovdje krenula bi njihovim stopama. Nakon kraćeg razmišljanja u potpunosti sam se s njim složio uklapajući se u onu Stjepana Radica uzrečicu "Rastimo tamo, gdje smo i nikli!".

Pišuci ovaj dopis na pikniku Zavičajnog društva Lika letimič-

nim pogledom želio sam se ukratko osvrnuti na opće hrvatsku bolnu točku našeg presporog povratka u maticu Domovinu svih Hrvata, a posebno vas, dragih Hrvata Ličana za koje kažu da vas ima više posebno u Ontariju, nego u samoj Lici! Iz tog razloga poradite malo po tome, prije nego li bude kasno, da umjesto vas na daleko poznatih kršnih Ličana, Srbi u Gospicu, Otočcu i Brinju postanu većinski narod, a iz domoljublja upravo me strah da se to zlo ne ponovi...Da se to ne bi ponovilo, vi bi jedan drugoga na povratak trebali poticati,a iz svojih redova isključiti razno razne skeptičare, skretničare, kočničare i neuspjele povratnike dezinformatore, posebno one zaražene domovinskim "žutim" tiskom, jer i tamo Hrvati žive od stoljeća sedmog. Vojne akcije Maestral, Bljesak i Oluja, čije smo nadnevke svečano proslavili 4. i 5. kolovoza 1999. u slobodnoj Domovini i u iseljeništvu daju nam dovoljnu garanciju da su Hrvati gazde svoj na svome i da odsada bezbrižno možemo bez straha pjevati stare hrvatske budnice "Ustani Bane", "Oj ti Vilo, Vilo Velebita", "Spustila se magla iznad Kupresa", "Preko Kapele", "Evo zore... te usput obnoviti, izgraditi i naseliti gorostasno kroz "pjesmom opjevanu Liku, tu istu vašu i našu hrvatsku Liku, koja je podarila svom hrvatskom narodu i velike hrvatske sinove (A. Starčevića, M. Budaka, Rukavinu, Tomčica itd).

Znači, dragi Hrvati u iseljeništvu, da bi ponovno Hrvatsku obnovili i slavnu joj pobjedu kroz ovaj rat zadržali, te mnogobrojne gradove i sela populacijski pomladili, moramo se ozbiljno mi u iseljeništvu zamisliti, što nam je činiti, uključivši i mlade Ličane. Ne smijemo samo na čuda Božja računati, a u Lici kažu ni za lika vidit curu ili momka, jer ih je sve od reda progutala Amerika, a tu polako i tiho i nečujno distanciramo se, asimiliramo , izumiremo po onoj prirodnoj i Biblijskoj uzrečici– Čovjek snuje, a Bog odlučuje..

Ako je što posebno l pozitivno za naglasiti onda je to svakako hvale vrijedan spomen svima nam dobro poznatog s hrvatskih izletišta gosp. Pere Matasa, koji se dragovoljno uključio u širenje hrvatske promidžbene pisane riječi. Prodavši za Lički dan 150 primjeraka HRVATSKE ISKRE, a za Gospojinu 300 !

Ivica Puhalo: Pitanja

Prije ili kasnije, ako imamo savjesti, osjećaje moralnih vrijednosti i etike, moramo na obračun s našim bližnjima, našom obitelji, s društvom, zajednicom, svojim narodom, samo sa sobom i - konačno, s Bogom!

Kako živimo u odnosima s drugima? Činimo li život ugodniji ljudima oko sebe i onima iza nas? Ostavljamo li pustoš ruševina, neprijateljstava, nepovjerenja, gorki ukus zlobe i ogovaranja?

Kakva je naša bilansa?

Koliko smo kroz život učinili zla, povrijedili, uvrijedili bližnje svojom arogantnošću, zlim jezikom i naravi? Koliko ljudi zbog tih naših mana ne govori s nama? Zar smo uvijek samo mi u pravu?

Ili za dobrobit sumnje, barem pokušajmo okrenuti onu drugu stranu medalje?

Protrljajmo oči i pogledajmo šokantni rezultat: Ja, i samo ja i - neprijatelja 8, 9, 10 ???

Žalosno, zar ne?

Potrudimo se, jer prije ili kasnije, u bilo kojem obliku, treba platiti ceh!

PREDBILJEŽITE SE NA HRVATSKU ISKRU!

Što su se Radovan Karadžić i Božidar Vučurević dogovarali početkom rata
Vučurević: AKO NETKO OPALI PLAŠLJIVCEM, VI RAKETAMA NA DUBROVNIK!

Vučurević: - Digli smo, kume, onu raketnu bazu iz Gabele kraj Čapljine. Za nju se nije mnogo ni znalo. Prećerali smo 17 kamiona.

Karadžić: - E, to, to... A, cijevi, jesu li one ostale.

Vučurević: - Ma, pusti to. Baš mi je sada major pričao, koja je to strašna tehnika. Možeš ovdje u Trebinju na ekranu gledat i pogodit svaki toranj u Dubrovniku, a da iz kuće ne izađeš.

Tako je pred početak rata vođen jedan od telefonskih razgovora između Radovana Karadžica i Božidara Vučurevića, a koji su snimili hercegovački vezisti. U nastavku snimke, Vučurevic pojašnjava kako su u Kuparima "onoj šaci vojske" odsjekli struju, vodu, telefon...

- Potpukovnik je naredio: ako netko plašljivcem opali na vas, vi po Dubrovniku pucajte odmah raketama - izvještava Vučurević.

U sljedećem telefonskom razgovoru Vučurević je na Karadžićev upit kako je, odgovorio: - Počeli ratovat". Pa sad čujem prije pola sata na Ivanjici počela artiljerija gruvat. Nije više samo sporadična pucnjava.

Zatim Vučurević objašnjava kako mu je pred kućom veliki broj roditelja čiji su golobradi sinovi dobrovoljci odvedeni na Kozjak kod Splita da čuvaju relej. On kaže kako su prepušteni sami sebe "jer tamo je izdaja u pitanju".

- Ja ću, Božo, sad na tome radit.

- Hajde, kumim vas bogom, pitanje je minuta.

- Dobro,to ću "završit".A što misliš, Hrvatska napada na Ivanjicu.

Čičkova poruka Hrvatima:
Čuvajte se Soroša i Bruxellesa!

ZAGREB, 12. kolovoza " Prosječni medijski konzument politike i političkih zbivanja u Hrvatskoj vjerojatno u isti koš«, i to onaj anti-HDZ-ovski, trpa i Ivana Zvonimira Čička, nekadašnjeg predsjednika Hrvatskoga helsinškog odbora, i Georgea Soroša, burzovnog mešetara koji svojim financijama često diktira razvoj političkih događaja, naročito u zemljama u tranziciji. Međutim, da tomu nije baš tako, pokazuje Čičkova kolumna u posljednjem broju tjednika Nacional, gdje on reagira na članak koji je Soroš objavio u New York Timesu, a Nacional prenio u svom pretposljednjem broju.

U tom je članku Soroć, podsjeća Čičak, naveo kako nas povijesno iskustvo uči da su na ovim prostorima narodi živjeli zajedno samo pod diktaturama, i to od Austro-Ugarske i otomanske vlasti do jugoslavenskih modela. Stoga Soroš sad nudi Europsku uniju kao zamjenu za nekadašnje imperijalne sile. Čičak se tome protivi u upozorava da "građani Hrvatske sami naći izlaz iz krize ili nam novi neprijatelji neće biti Venecija, Beč, Pešta, Stambol i Beograd, nego Bruxelles«.

Zato Čičak sugerira da "i hrvatska oporba i vladajuća stranka prekinu raspravu o tome kako osvojiti vlast, odnosno koliko će tko imati (dobro plaćenih) mjesta u parlamentu" te da umjesto toga "sve relevantne političke snage u Hrvatskoj trebaju pokušati koncentrirati se na nuđenje političkog programa o izlasku iz krize". On to govori jer smatra da će, bez obzira na rasplet događaja nakon izbora (a Čičak nudi pet varijanti postizbornih raspleta), manjak novaca u Hrvatskoj dovesti do krize.

Umirovljenicima će se trebati podijeliti mirovine, zaposlenicima place, a "novca jednostavno nema, jer je potrošen ili iznešten u inozemstvo«, tvrdi Čičak. Nade za dobivanje zapadnih kredita su male, dapače nikakve s obzirom da su Međunarodni monetarni fond i Svjetska banka već uskratili Hrvatskoj 200 milijuna

- Pošto je artiljerija, mislim da su naši. Oni počmu prvi... Ma nemamo što čekat, doktore. Z..... nas. Uzimaju djecu, a naša tehnika čuti, nemamo šta ni čekat..

Karadžić: - Dobro, a može li da se odsiječe taj Dubrovnik od Hrvatske?

Vučurević: - Ma, evo sad gruvaju, čim završimo otrčat ću dole vidjet da ga odsiječemo, izolujemo u Slanom. Da ih zatvorimo kao u tor. Ja ću sa svojim ljudima, ako niko drugi, lično komandovat.

U nastavku razgovora Vučurević kaže: - Herceg Novom vodu su odsjekli. Iz nekoliko sela Sutorine su pobjegli. Kažu, mupovci došli do Igala. Zgranuo sam se.

U sljedećem telefonskom razgovoru Karadžić pita Vučurevića je li kod Čepikuća doista poginulo dvanaest njihovih. Vučurević kaže kako se boji da je i više jer su Crnogorci upali u zaku. Možda čak i 34. Karadžić na to kritizira Vučurevića što su ostavili Crnogorce same na nepoznatu terenu, a ovaj odgovara kako su "jučer i noćas tukli 76 kilograma teškim granatama. "Uputili smo, bogami, 60 tona čelika na okolinu Dubrovnika".

Kazao je kako su granatama "preorani Konavli, Župa, Kupari svi oni hoteli, pristanište u Gružu".

- Ali ovaj pas Milet se lako ne predaje, padaju mu granate iza leđa, nema kud natrag. Dobro su obučeni, ima tu pasje vojske od svake vjere. Valja jedan za pet. (Večernji list)

dolara kredita zbog neslaganja s povećanjem plaća zaposlenima u javnom sektoru. "Međunarodni principi za dodjelu kredita drukčiji su od naših«, napominje Čičak, koji se boji da će nakon izbora "promjene biti obavljene, ali će realnost ostati ista«.

Zato, ako se spomenute relevantne političke snage ne koncentriraju na izlazak iz krize, Hrvatskoj predstoji "novi kolonijalizam, imperijalniji i opasniji od svih sadašnjih, jer će biti najsofisticiraniji«, a koji je ponudio George Soroš.

Čičak u svojim pet simulacija postizbornih događaja, ovisno o tome koliko bi koja stranka ili koalicija osvojila glasova, ne nazire pozitivan razvoj gospodarskih događaja, te Sorošovu najavu shvaća kao vrlo realnu i izvedivu prijetnju. (Vjesnik)

Privredna, Riječka, Splitska teško im je povjerovati da je takav način isplate, kakav predlažu, za te banke prekomplikiran. Teško je povjerovati, stoji u pismu štediša Glumina banke, da ove banke ne bi bile u stanju uredno isplatiti primjerice dva puta po 25.000 kuna onome tko ima ukupno potraživanje od 50.000 kuna, ili četiri puta po 25.000 kuna onome tko potražuje 100.000 kuna.

Nadalje, štediše upozoravaju da ta sporna odluka agencije nije u skladu s člankom 3. Pravilnika o izmjenama i dopunama pravilnika o osiguranju štednih uloga od 4. kolovoza prošle godine. Prema tom članku, agencija je dužna početi s isplatom zamčenih uloga u roku od 180 dana od službene objave stečaja, a prema objavljenoj odluci agencije, isplata štednih uloga od 100.000 kuna iz Glumina banke ne samo da neće biti do kraja ove godine, nego je naizvjesno je li planirana i za koje razdoblje sljedeće godine.Takvim bi najavljenim načinom isplate, dodaju štediše, bili ostvareni svi elementi kaznenog dijela iz članka 281. Kaznenog zakona RH, dakle pogodovanje vjerovnika. Mnogi štediše Glumine uvjereni su kako neće dobiti niti osigurani dio štednje, a kamoli ono što prelazi 100.000 kuna. Na kraju pisma, štediće Glumina banke naglašavaju da 40 posto njih ima uloge veće od 100.000 kuna. (Jutarnji list, 18. 8.99)

UZ IVANIŠEVIĆA, RAĐU I BOKŠIĆA I ŠUKER U TURISTIČKIM POSLOVIMA OSTAO KRATKIH RUKAVA?

ZAGREB, 8. srpnja - Nakon informacije da je naš glasoviti nogometaš Davor Šuker silno zainteresiran za kupnju Turističkog centra "Puntizela", nedaleko od Pule, na kojem namjerava ulaganjem stvoriti elitni turistički centar za vrhunsku svjetsku klijentelu, odmah su se javili oni koji su protiv takve ideje. Zapanjujuć je, naime, stav da Šukeru ne treba dopustiti kupovinu dotičnog objekta, i to zbog toga što je sadašnji "Puntizela" dječje odmaralište, jedno od najvećih u Hrvatskoj.

Iako se naši čelni turistički djelatnici nerijetko zaklinju u neminovnost razvoja elitnog turizma na jadranskoj obali, događaji kojima smo svjedoci, bjelodano opovrgavaju deklarativne najave turističkih radnika.

Šukerov primjer je najindikativniji, ali ne i jedini. Prisjetimo se Garija Kasparova, najboljega svjetskog šahista koji se godinama za svoje najvažnije šahovske mečeve pripremao na Jadranu. On je izrazio želju za kupnjom objekta na Jadranu gdje bi otvorio svoj mali pripremni centar, ali ništa nije kupio, jer je, kako je naposljetku rekao, njegova namjera "zapinjala na najnižim razinama, pa je izgubio strpljenje".

Hrvatski tenisač Goran Ivanišević odlučio je otvoriti veliki teniski sportski centar u Duilovu, nedaleko od Splita. Još uvijek je odlučan u svojoj namjeri iako mu se na sve strane "podmeću klipovi". Kupovinom zemljišta bivšeg vojnog objekta, Ivanišević se u prvi mah ponadao da više neće imati problema s gradnjom, no javili su se bivši vlasnici zemljišta koji su postavili nemoguće novčane zahtjeve, dobili prostor u medijima, pa je gradnja vidno usporena.

I košarkaš Dino Rada je želio uložiti svoje novce u hrvatski turizam, a predmet njegovog interesa bio je ruinirani splitski hotel "Park". Nekoliko mjeseci mučio se s tim projektom, a na koncu odustao zbog administrativnih teškoća. Hotel "Park" u Splitu svakim danom je sve devastiraniji, cijena mu je manja, time i mnogima pristupačnija. Krije li se možda u tom podatku odgovor?

Ništa bolje u svojoj Makarskoj nije prošao ni Alen Bokšić, hrvatski nogometaš koji je želio uložiti novce u svoj rodni kraj, zainteresirao se za hotel "Meteor", ali od posla nije bilo ništa.

U posljednje vrijeme naš reprezentativni nogometni vratar Dražen Ladić neprestance ističe kako mu je želja otvoriti renomirani i luksuzni golf centar negdje u Hrvatskoj. Sličnu ideju spominje i naš NBA košarkaš Toni Kukoč. Sudeci prema prethodnim iskustvima, Ladić i Kukoč, kao i ostali mnogobrojni potencijalni i bogati gosti, golf rupice i palice morat će potražiti u inozemstvu, ne i u Hrvatskoj.

Vratimo se slučaju Šuker- ako bi kojim slučajem uspio ostvariti svoju namjeru, činjenica je da bi na takvoj elitnoj turističkoj destinaciji posao moglo naći i nekoliko stotina ljudi. Dakako, Pula ne bi smjela ostati ni bez dječjeg odmarališta. Od gostiju dubljeg džepa koristi bi mogla imati i ostala pulska turistička infrastruktura. Promidžbena korist od Šukerovoga elitnog turističkog objekta u Europi bila bi nemjerljiva.

Je li baš posve slučajno da nitko od nabrojanih nije mogao baš ništa kupiti. Pa, ipak je riječ o najbogatijoj strukturi ljudi, sportašima čije su zarade za nas smrtnike nedostižne. Iskustvo pokazuje da su "krov" ulagačkih "pothvata" hrvatskih sportaša, nažalost, tek kafići, iako su im ambicije kudikamo veće i džepovi dublji. Naime, većina naših sportaša povratnika svoje novce uložila je u omanji kafić, tek je Igor Štimac "dosegao" disco-klub.

Izgleda da zbog nedostatka stroge strategije koja bi širom otvarala vrata za turistička ulaganja, a zatvarala ista onima koji su bez pravih argumenata protiv takve vrste oživljavanja turističkoga gospodarstva, tpimo posljedice. Očito je da Hrvatska nema potpunu i zakonski reguliranu turističku strategiju razvoja jadranske obale uz pomoć domaćih i inozemnih ulaganja.

Priznaje to i direktor Hrvatske agencije za promicanje ulaganja Vanja Kalogjera i dodaje- "Iako nemamo definitivnu stra-

tegiju ulaganja, moram reći da smo i te kako svjesni da kapital ne pozna ni granice niti vjeru. Ako iza njega stoji čovjek s imenom i prezimenom, ne vidim razloga zašto nekome ne dopustiti određenu kupnju. Bio to Davor Šuker, emiratski šejk ili poslovan čovjek iz Sjedinjenih Država... Potpuno je svejedno. Znamo što hoćemo, želimo restrukturirati i privatizirati turističko gospodarstvo i Šukerova namjere se poklapaju s našim intencijama. Ne vidim razloga zašto ne bismo dopustili čovjeku ulaganje ako on ima najbolju volju za to".

Ministarstvo turizma i Hrvatska turistička zajednica ipak bi se morali preciznije odrediti o tome kakvu turističku Hrvatsku žele, a sve skupa bi trebala pomno pratiti i Hrvatska agencija za promicanje ulaganja.(Vjesnik)

KUPUJMO HRVATSKO

Hrvatska gospodarska komora i ove godine organizira akciju "Kupujmo hrvatsko" koja počinje 15. kolovoza i trajat će do 15. rujna ove godine, a ključna će biti četiri medija - TV spot, jumbo plakati, mali plakati i majice, dok će osnovna vizualna podloga i motiv kampanje biti slika priznatog akademskog slikara Borisa Bučana u koju će biti ukomponiran i slogan "Kupujmo hrvatsko". Cilj akcije je pokriti što veći broj mjesta u Hrvatskoj i Županiji s namjerom da se pokuša utjecati na potrošače da kupnjom domaćih proizvoda iscrpljenim domaćim proizvođačima daju oslonac za globalnu tržišnu utakmicu. Ističe se da je "poruka KUPUJMO HRVATSKO" više od romantičnog apela koji pokušava promicati domoljublje kao ekonomsku kategoriju - ona je poziv za nacionalnom homogenizacijom oko strateških gospodarskih interesa".

Nakon inicijalne faze komora će domaćim gospodarskim subjektima staviti na raspolaganje sve materijale i prava vezano uz tu akciju i pozvati ih da poruku "Kupujmo hrvatsko" uključu u svoje promidžbene planove - Za sada su se s područja Primorskogoranske županije u akciju uključile sljedeće tvrtke: "Gramat" d.d. Rijeka, PIK d.d. Rijeka, "Istravino" d.d. Rijeka, "Nikas" d.o.o. Opatija, "Luje" d.o.o. Lovran, "Zlatni otok" d.d. Krk, "Jadranka" d.d. Mali Lošinj a očekuje se veći odaziv. (Novi list)

ZRAČNO POVEZIVANJE VINKOVACA I JADRANA

VINKOVCI - U povodu aktiviranja poticajnih sredstava Ministarstva turizma namijenjenih razvitku malog i srednjeg poduzetništva, jučer je Vukovarsku - srijemsku županiju sa suradnicima posjetila Vinka Cetinski, zamjenica ministra turizma. Tijekom vinkovačkog susreta sa žpanom Rudolfom Konigom, čelnicima istočnoslavonskih gradova, te predstavnicima Turističke zajednice, zamjenica ministra turizma ocijenila je da Vukovarsko - srijemska županija ima što ponuditi u turističkom smislu, te kako je Ministarstvo turizma, na temelju prethodno izrađenih programa, spremno dati poduzetničke poticaje i jamstva za ishođenje kredita. Zamjenici ministra predstavnici Vinkovaca predložili su zračno povezivanje Vinkovaca s jadranskim odredištima, istaknuvši pri tome da se ovdášnji proizvodi mogu plasirati na priobalnom području, ali i obrnuto. Zamjenica ministra turizma Vinka Cetinski tijekom posjeta najistočnijoj hrvatskoj županiji susrela se i s vukovarskom djecom bez roditelja, a obišla je i Vukovar, Vučedol i Ilok. (Glas Slavonije)

Vijesti iz turizma

NA KUPANJE U STUBIČKE, TUHELJSKE I KRAPINSKE TOPLICE

Zagorske toplice mjesta su koja Zagrepčani posjećuju već tradicionalno, jer uz svjež zrak tu se može okupati u zdravoj i ljekovitoj vodi. U Stubičkim su toplicama dvije vrste kupališta - vanjsko i unutarnje. U kompleksu hotela "Matija Gubec" nalaze se dva unutarnja bazena - zatvoreni i poluotvoreni, sa slapovima i hidromasažom. Cijena od 35 kuna za odrasle i 25 kuna za djecu uključuje saunu i fitnes. Kupalište radi od 7 do 22 sata radnim danom, a vikendom od 7 do 24 sata. Vanjsko kupalište koje ima sedam bazena, vikendom, kada je lijepo vrijeme, posjeti čak 2000 ljudi. Cijena dnevne karte za odrasle je 20 kuna, za djecu od 2 do 10 godina 15 kuna. Radno vrijeme je od 7 do 19 sati.

U Tuhejskim toplicama kupalište uključuje tri unutarnja i osam vanjskih bazena. Cijene karte za odrasle je 20 kuna, za djecu od četiri do 15 godina je 15 kuna, dok djeca mlađa od četiri godine imaju slobodan ulaz. Na kupalištu u Krapinskim toplicama, u čijem se sklopu nalazi bolnica, popularna je cijena obiteljskih menija: za 70 kuna dobije se za tri osobe obrok koji uključuje juhu, glavno jelo, salatu, prilog i desert. Vanjsko kupalište uključuje četiri bazena. Cijena dnevne karte je 20 kuna za odrasle, dok je za djecu 15 kuna. Za organizirane grupe od 30 ljudi karta se prodaje po 15 kuna za odrasle i 12 kuna za djecu. Dnevna posjećenost vikendom je otprilike 2000 do 2500 ljudi.

A.G., *Vjesnik*, 12. kolovoza 1999., str. 13.

HABSBURZI NA LOPUDU

DUBROVNIK - Čarima otoka Lopuda, možda najljepšeg među dubrovačkim Elafitima, ovog ljeta nije mogla odoljeti ni poznata aristokratska obitelj Von Habsburg. Svoj ovogodišnji ljetni odmor Francesca von Habsburg i njezin suprug Karl proveli su zajedno sa svojom djecom šestogodišnjom Eleonorom Jelenom i dvogodišnjim Ferdinandom Zvonimirom kupajući se na lopudskim plažama i uživajući u krajobrazu nekadašnje oaze ladanjskih palača bogate dubrovačke vlastele. Iako je lijepa Francesca von Habsburg u visokom stupnju trudnoće (za šest tjedana, naime, očekuje se prnova u obitelji), nije odustala od svoje zanimacije za restauraciju tamošnjeg samostanskog kulturnog blaga.

Austrijska aristokratkinja Francesca je naime, i predsjednica Arch fundacije koja brine o obnovi kulturnog blaga te je s mještanima Lopuda koji je u povijesti brojio više desetaka crkava i samostana, načelno razgovarala i o skromnom početku restauracije franjevačkog samostana u okviru kojega je i lopudska crkva Gospe od Špiljice.

Paulina Peko, *Slobodna Dalmacija*, 18. 08. 1999., str. 48.

JAhte "OKUPIRALE" NACIONALNI PARK

Ovih vrelih kolovoških dana i pravih bonaca u prostranstvima Komata, svakodnevno uplovljava po stotinu brodova svih vrsta i velikog broja zastava. A u jednom danu ukupno bi ih se moglo naći i pet stotina. Iako se čuje da su Talijani ove godine podbacili, devedeset plovila u Komatima od stotinu su njihove pripadnosti. Boravak takvog jednog broda u Komatima stoji oko 700 kuna, računajući vez s uslugama, ulaznicu od 30 kuna (za desetak osoba) i boravišnu pristojbu. S obzirom da takvi turisti u pravilu nose sve sa sobom, komatski ugostitelji kažu kako oni od njih nemaju baš nikakve koristi.

Ipak, restorani uzduž i poprijeko otočja, uopće ne zjape prazni. Boravak na moru, otocima i na brodovima uvijek je opušteniji nego onih koji se prže u hotelskim sobama, a nautičarska se

manira ponajbolje vidi po nekonvencionalnom (raz)odijevanju, posebice strane mladeži nježnijeg spola. Posebno privlačan prizor u svemu tome brujanju i brazdanju brodova pruža stara Galija s turistima i brza jahtica s kraja ovog tisućljeća. I to sve kraj vječite mirnoće drevne crkvice Gospe od Tarca, čuateljice svih moreplovaca i ribara komatskih.

A.M., *Hrvatski informativni centar Split*, 20. kolovoza 1999.

"TROGIR IMA VRHUNSKA VINA"

Kad bi napravili malu anketu po gradu s pitanjima o tome koja bi se godišnjica mogla obilježiti ovih dana, malo tko od Trogirana bi vam rekao - 100 godina od pronalaska ume s kipom grčkog boga vina Bacha. Naime negdje oko Velike Gospe, davne 1899., godine, kažu dokumenti, jedan trogirski težak je, radeći u vinogradu na predjelu Brigi, pronašao kip koji u jednoj ruci drži grozd, a u drugoj štap ovijen lozom. O tom otkriću je početkom ovog stoljeća, pisao i poznati arheolog don Frane Bulić. A današnji trogirani, u gradu u kojem je cijenjeni spomenik, ne bi se baš mogli sjetiti obilježiti takav važan događaj. Bez obzira što je Trogir i danas poznat po odličnim vinima i usprkos malom broju uzgajivača grožđa. Među njima posebno se ističu obitelji Svilan - Begovi, Gaićevi, Guinovi.

Obitelj Marina i Tonija Guin su baš zbog ove stogodišnjice odlučili predstaviti svoje novo vino TRAGURIUM. Detalj na etiketi uzet je s Portala majstora Radovana, gdje se vidi težak kako obrađuje lozu. Šteta je što Trogir nema vinoteku, jer ovaj kraj ima puno dobrih vinara, pa bi gosti grada odavde kao osobiti suvenir mogli ponijeti i koju bocu naših vina. Priča o vinu mogla bi trajati u nedogled. Mladog čovjeka ovo očito zanima, ali je šteta što ne zanima i mnoge druge koji bi se po naravi posla morali brinuti o povijesti, ali i o sadašnjosti grada.

D.D., *Hrvatski informativni centar Split*, 19. kolovoza 1999.

NEROTKINJE SE LIJEČE U SUSAČKOM PIJESKU

Pješčani otok Susak u lošinjskom arhipelagu vjerojatno je među rijetkima na Jadranu na kojem se traži krevet više. Tome je uzrok mali broj iznajmljivača soba i ovogodišnji priljev Susčana i njihovih potomaka koji žive u New Jerseyu, ali i povratak na otok specifičnoga oblika turizma koji službeno - ne postoji. Naime, među domaćim gostima na Susku i ovoga ljeta ima bračnih parova bez djece. U uvali Bok, koja već nekoliko desetljeća slovi kao najljekovitiji dio otoka, svakodnevna je pojava da se mlade žene zatrpavaju pijeskom u kojem s prekidima, provode sate. Uvriježeno je mišljenje da je otok Susak sa svojim sitnim kristalnim pijeskom, koji navodno ima pozitivno zračenje, te klimom u cijelosti - ljekovit za nerotkinje.

Službena medicina nikad se nije očitovala o toj pojavi, ali su brojni bračni parovi nakon boravka na Susku, unatoč višegodišnjoj neplodnosti žena, povećali broj članova obitelji. Što se pozitivnog djelovanja susačkoga okružja na nerotkinje tiče, ginekolozi u neslužbenom razgovoru kažu da važnu ulogu ima apsolutna opuštenost koja se doživljava na otoku. Da nije riječ samo o pretpostavkama, potvrđuje ugledni ginekolog iz okolice Zagreba koji na Susku priprema otvaranje medicinskog centra za bračne parove bez djece. Na Susku se već spekulira da je nedavno uređeni dom za umirovljenike, za koji navodno nema dovoljno interesa, već prodan jednome tajkunu.

G. R., *Večernji list*, 19. kolovoza 1999., str. 48. (HIC)

Širite HRVATSKU ISKRU

KAKO JE ŽIVIO DEDEK KAJBUMŠČAK

Prvo izložbom koja se otvara u nedjelju u Klovičevim dvorima u Zagrebu, potom znanstvenim skupom hrvatskih i inozemnih antropologa iz desetak zemalja koji će u Zagrebu i Krapini prezentirati najnovije spoznaje u proučavanju pračovjeka i sučeliti različita razmišljanja o putevima evolucije čovjeka, te početkom gradnje novoga Muzeja krapinskih neandertalaca na samom lokalitetu u Krapini - počinje obilježavanje stogodišnjice Krambergerova otkrića krapinskih neandertalaca (1899 - 1999). Organizatori su ta tri važna kulturna i znanstvena događaja Hrvatski prirodoslovni muzej Zagreb, Krapinsko - zagorska županija i Galerija Klovičevi dvori, a sama izložba realizirana je i u suradnji s Prirodoslovnim muzejom u Beču.

Upravo se ovih dana (23. kolovoza) navršava stotinu godina od najznačajnijega nalaza prvih kostiju koje je veliki hrvatski prirodoslovac, geolog i paleontolog Dragutin Gorjanović - Kramberger otkrio na brdu Hušnjakovu nedaleko od Krapine. Od 22. do 26. kolovoza u Zagrebu i Krapini još jednom će se domaća i inozemna stručna javnost upoznati s jednim od najvažnijih otkrića za znanstveno tumačenje razvoja čovjeka. Prema riječima mr. Jakova Radovčića, kustosa Hrvatskoga prirodoslovnoga muzeja, zaduženoga upravo za čuvanje i znanstvenu interpretaciju jedne od najvećih zbirki kostiju pračovjeka na svijetu, koju čuva taj muzej, međunarodni znanstveni skup "Krapinski neandertalci i evolucija čovjeka u Srednjoj Europi" dat će niz novih spoznaja (s područja dentalne antropologije, biologije kostiju i rasta djece, DNK - metode uspoređivanja starosti), a održat će se u Ilirskoj dvorani u Opatičkoj ulici u Zagrebu.

Izložba "Neandertalci iznova" u Klovičevim dvorima također će uvodno pružiti popularno viđenje Dedeka Kajbumščaka jer je zamišljena kao inscenacija čitavoga povijesnoga spleta spoznaja o neandertalcima. U autorskoj obradi Marie Teschler - Nicola taj dio izložbe viđen je na izložbi neandertalaca u bečkom Prirodoslovnom muzeju, a za Zagreb ga je postavom doradio arh. Z. Kovačić. Među posebne atrakcije ove značajne obljetnice ne samo za prirodoslovlje već i za cjelokupan kulturni kontekst naše sredine spada i novi kompleks Muzeja neandertalaca, koji se prema projektu arhitekta Željka Kovačića i stručnoj obradi paleontologa mr. Jakova Radovčića, a uz financijsku pomoć

Ministarstva kulture i Krapinsko - zagorske županije, tlocrtnim obilježavanjem, počinje graditi u dolini Josipovac kraj samoga nalazišta neandertalca Hušnjakovo. Uz to, obnovit će se i kupališni kompleks Kneippova lječilišta prema stanju kakvo je bilo prije stotinu godina, u doba Krambergerova otkrića.

Dorotea Jendrić, *Večernji list*, 20. 08. 1999., str. 16. (HIC)

PRAČOVJEK NA MARKAMA

Obilježavanje stote obljetnice otkrića krapinskog pračovjeka jučer u Krapini započelo predstavljanjem novih poštanskih maraka Hrvatske pošte (autor serije Nikola Šiško, dizajner iz Zagreba). Prva marka prikazuje suvremenu rekonstrukciju žene prema ostacima kostiju krapinskog pračovjeka, rad akademskog slikara Rudolfa Labaša, te fragmenat lubanje i kamenog oruđa. Na drugoj marci je lik Dragutina Gorjanovića - Krambergera i fragmenti kostiju koje je pronašao u Krapini. Jučer je krapinsko - zagorski župan Želimir Hitrec otvorio međunarodnu filatelističku izložbu "Krapinaphila 99", na kojoj nastupa 29 izlagača iz Hrvatske, Mađarske i Slovenije.

D. P., *Večernji list*, 24. kolovoza 1999., str. 38. (HIC)

S VAŠIH PUTOVANJA: Gđa. Zdunić u Splitu g. 1998

HRVATSKI JADRAN NEZAINTERESIRAN ZA PROIZVODE HRVATSKE SLAVONIJE

Uspješnost turističke sezone na hrvatskom Jadranu, s različitim pokazateljima, gospodarstvo Slavonije i Baranje, odnosno Osijeka slabo osjeti. Samo pojedine osječke tvrtke tijekom ljeta na Jadranu bilježe povećanje prometa dok većina ostalih robu plasira samo onima koji je i plaćaju, pri čemu izostaje povećanje plasmana unatoč ljetnom povećanju potrošača na hrvatskom Jadranu. Iz razgovora s rukovodećim osobama u više osječkih tvrtki sa značajnim proizvodnim rezultatima u Hrvatskoj može se izvesti taj zaključak. Što uopće turizam na Jadranu znači gospodarstvu Osijeka možda najbolje oslikavaju riječi člana Uprave IPK Osijek Slobodana Tolja koji kaže da je plasiranje IPK - ovih proizvoda (šećer, brašno, mlijeko, ulje...) na Jadran, turistima, zapravo jednako najkvalitetnijem njihovom izvozu, zbog čega takve poslovne veze treba očvrstnuti.

Nekoliko posljednjih godina pozitivna iskustva ima Sloboda Osijek. U pojedinim područjima Dalmacije, Istre, Kvamera, pa čak i Gorskog kotara, tijekom ljetnih mjeseci Tvornica kekisa i kruha Sloboda d.d. Osijek bilježi povećanje prodaje i do 35 posto - naglašava Slobodan Stanić, komercijalni direktor te tvrtke. Obrazložio je to povećanjem broja potrošača u tim područjima i činjenicom da se Sloboda nastojala maksimalno približiti svojim kupcima, otvarajući vlastita skladišta u Rijeci i Splitu. Kako Stanić navodi, plasman Slobodinih proizvoda vidljivo se povećava već tijekom lipnja te u srpnju, kolovoza, pa i rujnu, pa je Slobodi turistička sezona na Jadranu izuzetno bitna. Uvijek valja istaknuti kako su Slobodini finalni proizvodi sastavljeni gotovo isključivo od slavonskih sirovina (brašno, masnoće, mlijeko, šećer).

Aktualno: Štetiše posrnulih banaka pišu i prijete Zlatku Matešl i Mladenu Šunjiću POBUNA ŠTEDIŠA ZBOG ISPLATE OSIGURANIH ULOGA 'ODABRANIMA'

Izuzetno agilan odbor štetiša Glumina banke, koji je u proljeće ove godine uputio sudu zahtjev za stečaj banke reagirao je i na skorašnju odluku Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanacija banaka o načinu isplate osigurane štednje tvrdeći kako je ta odluka pravi primjer diskriminacije štetiša. Na adresu premijera Zlatka Mateše, ujedno i predsjednika Uprave agencije, upućene su prije nekoliko dana optužbe da je riječ o nelogičnom i protuzakonitom, a najvjerojatnije i protuustavnom činu, koji je suprotan izjavi predsjednika Tuđmana da će isplata zajamčenih štednih uloga do 100.000 kuna početi 1. srpnja ove godine.

KAZNE PRIJAVE

Podsjetimo, Agencija, kako je objavljeno 7. kolovoza, namjerava od 23. Kolovoza isplaćivati štedne uloge do 30.000 kuna, od 1. listopada uloge u iznosu do 50.000 kuna, a od 1. stud. uloge do 80.000 kuna, dok za uloge do 100.000 kuna još nije odredila datum isplate.

Štetiše Glumina banke svojim pismom samo nastavljaju niz pisama koja ovih dana stižu odgovornima. Stotine tisuća ogorčenih ljudi svoj su novac položili u krive banke, vjerujući ne samo njihovim propagandnim sloganima, nego i državi za koju su smatrali da ih kontrolira te da brine kako se ne bi ponovila priča sa starom deviznom štednjom. Sada više ne traže od države toliko pomoć, koliko joj prijete. Tako su prošli tjedan direktoru agencije za osiguranje štednih uloga Mladenu Šunjiću vjerovnici posrnulih banaka zaprijetili kaznenom prijavom. Pitaju ga zašto diskriminira neke vjerovnike, pa isplaćuje štednju samo onima koji su imali manje uloge. Svjesno da nema novca kako bi se odmah svima sve

Član Uprave i komercijalni rukovoditelj osječke mljekare MIA Petar Stulina na upit o povezanosti s turističkim odredištima u vrijeme sezone ističe kako u toj tvrtki nisu sasvim zadovoljni plasmanom svoje robe. Glavni su za to razlog, prema njegovim riječima, dugi rokovi naplate prodane robe. Naime, kako je većina hrvatskih hotelskih kuća suočena s teškoćama u poslovanju rokovi plaćanja kreću se kod pojedinih tvrtki i do pet mjeseci, što je za MIA - u neprihvatljivo. No, proizvodi osječke mljekare plasiraju se u Istru i srednju Dalmaciju u nešto većim količinama tijekom ljeta, navodi Stulina, napominjući kako je ipak zbog nestabilnosti tog tržišta teško izvući konkretne zaključke.

Iako je ljetno razdoblje za konditorsku industriju sve sarno ne udama sezona (vrijeme najboljeg plasmana proizvoda su prvi i posljednji kvartal u godini), Kandid Osijek nešto većim plasmanom svojih čokolada posebice krema, u turistička odredišta samo ublažava ljetni pad prodaje. Prema riječima Halavuka, voditelja prodaje u Kandidu, ta tvrtka zbog većeg broja turista ne bilježi drastičan porast prodaje, dok s druge strane, u potpuno drukčijoj industrijskoj grani, komercijalni direktor Saponije d.d. Osijek Milenko Erkapić naglašava zadovoljstvo ljetnom prodajom sredstava za održavanje higijene na području Jadrana. Saponia, kako kaže Erkapić, sa svim većim hotelskim kućama od Umaga do Dubrovnika ima sklopljene izravne aranžmane oko isporuke sredstava za održavanje higijene, što pridonosi vidljivom povećanju plasmana roba tijekom ljetnih mjeseci. Saponia približno deset posto svoje ukupne proizvodnje prodaje izravno ugostiteljskim kućama, dok se ostatak plasira preko trgovačkih tvrtki. (Glas Slavonije)

isplatilo, predlažu linearne isplate do, recimo 30.000 kuna i onima čiji su ulozci veći od te svote.

Još u lipnju Udruga dioničara Croatia banke predložila je guverneru Marku Škrebju magući način saniranja banke, bez intervencije državnog kapitala. Smatraju da je njihova snaga u njihovom velikom broju, te da bi svi zajedno izvukli banku iz stečaja, a pri tome sačuvali svoj dionički dio. Ta ideja nije prihvaćena, a po svemu sudeći nije čak ni razmatrana.

I dioničari Ilirija banke, jedne od prvih posrnulih banaka, svojedobno su pisali guverneru i predlagali mu svoje ideje za spas banke.

"RAZLOMLJENA" ŠTEDNJA

Štetiše Glumina banke svjesni su da u ovom trenutku očito nije moguće isplatiti svu osiguranu štednju, procjenjenu na više od tri milijarde kuna, ali ističu da je u pravnoj i demokratskoj državi kao što je Hrvatska, zakon svetinja, a diskriminacija nadasve necivilizirani čin.

Namjerna podjela među štetišama, od kojih će jedni dobiti novac, a drugi ne, za njih je pokazatelj kako pred zakonom nisu svi jednaki, odnosno da su mnogi ispali glupi što su svoju dugogodišnju ušteđevinu zarađenu u inozemstvu oročili u jednoj banci, umjesto da su je razlomili i uložili u više hrvatskih banaka. Direktor agencije Mladenu Šunjiću štetiše su predlagali da se isplate izvrše ravnomjerno i ravnopravno, svim štetišama u dva ili tri puta, no dobili su odgovor kako bi to bilo suviše komlicirano.

KAKO DO 100.000 KUNA?

Kako su za isplatu angažirane velike banke - Zagrebačka,

Nastavak na str. 9

VTC Vancouver Telephone Company
Telefonirajte po najnižim cijenama do sada !
Croatia \$46 per min
Bosnia & Hercegovina \$49
Germany \$18 - Italy \$24 - Greece \$43
Australia \$19, Philippines \$52
Niske cijene i za ostale zemlje!
Finka Pralas, Tel: (toll free) 1 - 877 ☺ 540-9821
Fax: 1-877- 540-9823

Drago Krpina: BUDIŠA NAPADA HDZ JER TO OD NJEGA OČEKUJE RAČAN

Na optužbe koje je prekjučer na konferenciji za novinare na račun HDZ -a iznio predsjednik HSLS - a Dražen Budiša u kratkom razgovoru za "Večernji list" odgovara glavni tajnik HDZ - a Drago Krpina.

* Predsjednik HSLS - a Dražen Budiša prekjučer je kazao da ekonomisti upozoravaju kako postoji razrađena strategija proizvodnje totalnoga gospodarskoga kolapsa nakon izbora. Priprema li HDZ uistinu nešto slično?

- Tvrdnja gospodina Budiše je, blago rečeno, neozbiljna. Takvim bombastičnim izjavama Budiša se zapravo očajnički pokušava obraniti od žestokih političkih napada kojima je osobno izložen, i to od dojučerašnjih partnera iz tzv. šestorice, ali i od ljudi u vlastitoj stranci, kao i od nekih listova. Iz šestorice je izložen baražnoj vatri zbog izdaje interesa te čudnovate raspadajuće političke udruge, a od ljudi iz vlastite stranke zbog stavljanja HSLS - a u podanički položaj prema SDP - u i pomaganja povratku Račanove partije na vlast, čija je i sam bio žrtva. Vjerojatno će Budiša sljedećih dana nastaviti s "oštrim kursom" prema HDZ - u. Osim toga, to od njega očekuje i partija s kojom se udružio.

Proračun ima obveze cijelu godinu

* Kao dio strategije kolapsa Budiša navodi stalno povećanje hrvatskoga duga, konkretno dobivanje kredita kod Dresdner banke kao akontacije za prodaju HT - a? Je li to točno?

- Tom svojom tvrdnjom, na žalost, Budiša pokazuje vrlo skromnu upućenost u zakonitosti punjenja i trošenja Državnoga proračuna. Proračun mora svoje obveze ispunjavati ravnomjerno svih 12 mjeseci. Očekivani novac od prodaje HT - a stiže, pak, potkraj godine. Potpuno je normalna odluka Vlade da se za taj očekivani novac zaduži kako bi umirovljenici i u ovim mjesecima mogli dobiti svoju mirovinu. Ne misli valjda gospodin Budiša da smo u ovim mjesecima umirovljenicima trebali isplaćivati manje mirovine, a razliku im isplatiti potkraj godine, kada stigne novac od prodaje HT - a. Ako tako misli, onda je trebao, kada je bilo vrijeme, precizno iznijeti taj svoj prijedlog. Ovak, riječ je o prigovoru koji je sam sebi svrha i koji pokazuje Budišinu površnost i nedosljednost.

* Kako komentirate da se, govoreći o katastrofalnoj gospodarskoj situaciji, u HSLS - u pozivaju i na podatke iz dokumenta Hrvatske gospodarske komore?

- Svatko se može pozivati na bilo koga. Zastupnicima su, pa i Budiši, dostupni svi Vladini dokumenti i izvješća, pa i oni o gospo-

LIBERALNA STRANKA Vinko Dubravčić i Mladen Vilfan predstavili gospodarski program LS-a LS: Vlada se mora zaustaviti u rasprodaji hrvatske imovine

Zagreb, - Vladin program zapošljavanja koji je nedavno usvojio Sabor u potpunosti je doživio krah i na prvoj sjednici Sabora treba ga ponovno staviti na dnevni red, iako je Vlada na odlasku.

Ne smije se gubiti ni ovih četiri do pet mjeseci, jer svaki mjesec koji je ta vlada na vlasti i radi takve kriminalne radnje, kao što su zaduživanje, prodaja imovine budzašto, podmićivanje birača, čini goleme štete državi - ustvrdili su dr. Vinko Dubravčić i Mladen Vilfan, koautori programa Liberalne stranke, na jučerašnjoj konferenciji za novinare.

Komentirajući izvješće o izvršenju državnog proračuna u prvih šest mjeseci, dr. Dubravčić je konstatirao da je proračunska

darskoj politici. No, to treba tražiti, čitati, provjeravati. Za to pak treba malo više truda i napora. Umjesto toga jednostavnije je uzeti nekakav neprovjeren podatak i na njemu graditi političku konstrukciju. Gospodarska komora, pak, nije politička institucija, već ima drugu svrhu, propisanu zakonom, o kojoj bi odgovorni ljudi u Komori trebali više voditi računa.

Najstrašnija pljačka u komunizmu

* Nedavno je i iz SDP - a upozoreno kako će kreatori gospodarske politike odgovarati za svaki potez koji povlače sada ili će povlačiti sljedećih mjeseci?

- Kada bi se prijetnje koje ovih dana sve otvorenije upućuju Račanovi partiji i u najblažem obliku primijenile prema njima za sve ono što je hrvatski narod proživio pod njihovom vlašću i zbog njihove vlasti, malo bi se njih danas moglo baviti politikom. Oni su posljednji koji imaju pravo na moraliziranje o bilo čemu. Račanova partija danas govori o pljački hrvatskoga naroda. Hrvatski narod je najstrašnijom pljački bio izvrnut upravo u vrijeme kada se Račan uspinjao na komunističkoj kadrovskoj ljestvici. Nikada njegova partija nije položila račune o tomu koliko su hrvatskoga nacionalnoga bogatstva u doba komunističke Jugoslavije izvukli iz Hrvatske i odnijeli u Srbiju. Čak nikada nisu položili račune ni kamo je nestao novac što su ga hrvatski građani kao zajam dali za gradnju autoceste Zagreb - Split. U doba vladavine Račana i njegove partije hrvatskim novcem, umjesto hrvatskih autocesta, koje su proglašavali ustaškim, građena je pruga Beograd - Bar. Danas, kada se Račanovi partijci nude kao mjera morala i političke odgovornosti, oni vrijeđaju zdrav razum svakoga dobronamjernoga Hrvata koji je iskusio "blagodati" njihove vladavine. (Večernji list)

rupa od 5,5 milijardi kuna rezultat kraha cjelokupnoga gospodarstva, koji se pokušava premostiti prodajom imovine ili većim zaduživanjem.

Kako prodaja ide vrlo loše, prilazi se sve većem zaduživanju, kao onom od Dresdner bank, službenoga međunarodnog agenta za prodaju Hrvatskog Telekomu u vrijednosti od 1.8 milijardi kuna. Tim kreditom, koji će biti vraćen nakon prodaje poduzeća, velik dio vrijednosti HT je unaprijed potrošen - ustvrdio je dr. Dubravčić.

-Komunizam je i nakon deset godina krivac za sve nedaće koje se pojavljuju u gospodarstvu, a ministar financija Škegro je u potpunosti izgubio orijentaciju pa ga ni njegova partijaska vrhuška ne sluša, što pokazuje činjenica da inicijativa za smanjenje PDV nije došla od njega nego od ljudi u HDZ-u čiji to posao nije - istaknuo je Mladen Vilfan, naglasivši da će smanjenje PDV-a biti efikasno jedino ako država smanji potrošnju.

Slučaj TDZ-a je direktno onemogućavanje stranih investicija što će se pročitati po svijetu i rezultat je ksenofobične politike HDZ prema Europi i stranim ulaganjima, a sudska odluka je politički inotnirana radi zaustavljanja konkurencije kako bi se monopolistima omogućilo da rade što hoće - nastavio je Vilfan.

O novoj situaciji u oporbenoj šestorici, nazočni elesovci su naglasili da se na svim razinama oporbenih stranaka vode intenzivni pregovori. Nova situacija u šestorici ih nije iznenadila. kao ni imenovanje Čede Gundulića iz HSLS-a za državnog tajnika. (Jutarnji list)

Širite HRVATSKU ISKRU!

Lijepom našom.....

Dalmatinske drage luke

Šta je pusta Londra dok o Zadru snivam;

Ne fali mi Rio, Šibenik dok piva;

Kad se Stradun budi, neću na Havaje,

‘ocu samo složno Marjane, Marjane..

Dalmatinske drage luke na pučini sanjam sve,

Daleke i sjajne zvizde, moga srca lanterne...

Dalmatinske drage luke mornarskoj su duši sve

Još me zovu pisma majke, još mi bude stare sne.

E, da mi je s Tobom put Trogira poći,

Zagrliti buru u makarskoj noći,

A kad u Ornišu klapska pisma pane,

Nek se čuje složno Marjane, Marjane!

Dalmatinske drage luke na pučini sanjam sve,

Daleke i sjajne zvizde moga srca lanterne...

Dalmatinske drage luke mornarskoj su duši sve,

Još me zovu pisma majke, još mi bude stare sne.

Pusti mi Majorku dok pivam o Hvaru,

Velu Luku sanjam na moru i kraju,

E da mi je s Tobom poč do svake vale,

Zapivati složno Marjane, Marjane...

Dalmatinske drage luke na pučini sanjam sve,

Daleke i sjajne zvizde moga srca lanterne.

Dalmatinske drage luke mornarskoj su duši sve,

Još me zovu pisma majke, još mi bude stare sne...

Z. Runjić, I. Mikulićin

Mojim očima (i srcem)...

Kaže se, kad se sjećamo nečega, to sjećanje sastoji od sjećanja na mirise, okuse, dodire, boje i slično. Svaki grad ima svoje mirise, bar naši hrvatski gradovi imaju svoje određene mirise. Dođete li u Rijeku, zapuhne vas miris mora. Isti miris je u Splitu, Šibeniku, ili bilo kojem većem ili manjem mjestu na Jadranu. U kasno proljeće mnogi naši gradovi mirišu po lipi, jorgovanu... Kako sam ja živjela u Zagrebu - o njemu znam najviše: Zagreb ima miris ovisno o dobu godine. Zimi miriše po kestenu, posebno pečenom kestenu; proljeće lipa miriši iz sve snage, u ovo doba godine, rana jesen, miris koji je upravo snažan svuda je miris kuhane ili pečene kukuruze.

I svake godine u ovo doba stalno pokušavam "osjetiti" miris kukuruze po gradu u kojem živim, Thornhillu, i nikako ga ne nalazim!! Tad se često prenosim u sjećanju u ono doba kad sam još živjela u Zagrebu i kada je bio kraj ljeta i početak jeseni što je označavalo dolazak kukuruza, bilo kuhanog bilo pečenog na zaGREBAČKE ceste i trgoVe.

Mi, ovdje u Kanadi, imamo zaista predivan kukuruz, posebno tzv. "peaches and cream", no koliko god "peaches and cream" bio odličan za jelo, meni ipak nekako nedostaje ona naša kukuruza, posebno ona za pečenje. Ova naša kukuruza ovdje u Kanadi zaista je mekana, slatka kao med i iako mi (jer smo nešto punašniji) ne stavljamo putar na kuhani kukuruz, ona blješti kao da je sva namazana putrom. Ipak, koliko god da je dobra, nije to ono što mi je ostalo u sjećanju. A u sjećanju mi je ostala naša dobra hrvatska kukuruza, koja se je kuhala satima (a ne par minuta kao ova ovdje), i nikome nije teško bilo čekati kraj velikog lonca s puno kuhane kukuruze.

Pogled na hvarsku luku

Rujan na Hvaru

Nigdje ljepše pučine od našega plavog Jadrana!

Znam naše more u zvjezdanoj noći, obasjano mjesečinom, znam ga u zlatnoj koljevci dana, poznajem mu čud blagu i silovitu, mir njegov i prkos, tišinu i oluju, ljubav njegovu i đvlji bijes. Ali najljepšim mi se Jadransko more čini mjeseca rujna na Hvaru, kad zrakom počnu da se lelujaju tanki, zlatni konci babljeg ljeta. Sve je tada puno odsjeva i blijesaka, sve treperi i plam-sa, i svako se zmcze pjeska ljeska kao da je od srebra. A more plavo, prozirno, u bezbroj preljeva mliječnomodrih, nebeskoplavih, zelenkastih i srebropjenih, kao da mu negdje na dnu ključaju čarobni izvori i mmore tople struje. Vjetrići tada zaigraju na njemu vrzin-kolo, da bi začas kakav jači vjetar zaorao brazde, a potom se pučina opet smiri i stiša, te se usprave jarboli jedrilica, što su za maestrala bili sagnuti ukoso. Mreška se i ljulja pučina nad kojom kruže i vrište galebovi jureći za plijenom. Žubore valovi uz oštre hridi, a žuta, zlaćana prašina s vrijesova cvijeta treperi povrh žala i uvala. Rujan na Hvaru pun je boja i zrela soka, mirisna daha i ljekovite svježine, divljih klinktaja i žarke pjesme cvrčaka, šumora borova i žubora mora.

Uvijek kad dođe proljeće i ljeto, i stigne rujana, zaželim se divnoga našeg mora, modre pučine i bijelih galebova što u rujanskom suncu kruže nad drevnim krovovima Hvara....

Gustav Krklec

A pečenjaki? Sjećate li se onih dana kad smo nakon paše (i ja sam išla na pašu kod moje kume u Zagorju!!) "posudili" par klipova kukuruze od susjeda i ispekli ga na vatri, obično kod kuće pod strogim pogledom kume ili bake, koja je rekla da se to, dijete moje, ni za kaj više nesme pripetiti, i kaj me ni sram, i da bum bila kažnjena zasigurno! No, isto tako sjećam se onog "tihog" smješka na dragom licu moje kume - osobe koje nikad neću zaboraviti!

O pečenjakima govori i moj suprug, posebno o onima koje su jeli kasno u noći nakon ribolova na Dravi (moj suprug je Bjelovarčanin, strastveni ribič!), negdje kasno u noći, kad su se sladili vrućim pečenjacima! Svi smo mi isti, i oni dečki na Dravi, i oni na Uni, u Zagorju, ili Zagrebu, Međimurju, gdje god je bilo kukuruze - djetinjstvo su bile uglavnom "posuđene" kukuruze ispečene na brzog vatri u noći, i koliko god da su često bile prepečene, prepune crnih zrna, kako su bile slatke!!.

Eto, ja opet po uspomenama i ne dam vam nikome mira u ni danas, jer vas opet podsjećam na one lijepe trenutke mladosti. djetinjstva i zadovoljstava. Da li je to stvarno bilo tako lijepo, i da li je to stvarno bilo tako, kao što vam ja pričam? Koji puta i nije. jer bilo je dana gladi, dana žalosti, ali i dana veselja - to je život. koji nosimo u sebi, to smo mi, i ta sjećanja mi nitko ne može uzeti. Jedino, ja ih tako rado dijelim s vama svima, dragi čitatelji!

Valentina

Okvir za portret: **Dr. MICHAEL STARČEVIĆ**

Sa valova radio postaje "Zvuci Hrvatske" doplovio je novi portret u "Iskrinu" galeriju, zajedno sa Zlatom Jurić, autoricom popularne emisije "Okvir za portret".

Oni koji ga prije prvog susreta ne poznaju osobno, nemalo se iznenade kad ugledaju visokog, vitkog, zgodnog mladog čovjeka (tek mu je 27 godina!) koji više sliči studentu, nego doktoru. To je, naravno, prvi dojam kojeg odmah zamjenjuje drugi: čim se nađemo u suvremeno opremljenoj ordinaciji, dr. Starčević je u potpunosti posvećen svom pozivu. Njegovi pacijenti su mu vrlo važni. Prednost poslu koju osjeća, dobar su temelj za uspjeh koji ga sigurno očekuje.

P.Dr. Starčeviću, molim vas upoznajte nas s Vama i Vašom obitelji. Znam da ste rođeni u Kanadi. Iz kojeg dijela Lijepe naše su Vaši roditelji?

*Odrastao sam u skromnoj katoličkoj obitelji. Moj otac je iz Like stigao u Kanadu prije 40 godina u potrazi za boljim životom, a i bježeći od komunističkog sustava. Došao je u Albertu i u njenim šumama radio sedam godina. Sa nešto novca, s drugačijim iskustvom (takorekuć "drugi čovjek") vratio se u Hrvatsku da nađe životnu družbenicu. Sreo je svoju majku i po svemu sudeći, bila je to "ljubav na prvi pogled", jer su se nakon tjedan dana poznanstva oženili. Otac se vratio u Kanadu, a mama mu se pridružila u Alberti nakon nekoliko mjeseci. U početku im je bilo jako teško, svakodnevno su se borili s novom sredinom, okrutnom klimom i sami sa sobom. Trebalo je istrajati na putu do cilja. Snagom volje i uz Božju pomoć prebrodili su prve krize kroz koje su prošli svi naši ljudi u imigraciji. Godine 1967 majka je rodila moga starijeg brata, tri godine kasnije rodio sam se ja. Ne sjećam se Alberte, jer sam s nepune dvije godine sa obitelji stigao u Hamilton.

P. Dr. Starčeviću, rekli ste mi da Vam Vaš brat znači mnogo i da je on bio Vaš uzor?

* Točno! Moj brat je od mene stariji tri godine. Mi smo bili od malena upućeni jedan na drugoga. On je bio moj uzor u svemu. Naše igre su bile zajedničke. Kroz period odrastanja mi smo postali jako bliski i kad bolje razmislim, moj brat je moj najbolji prijatelj. Mojim roditeljima obitelj je svetinja i tako su odgajali nas. Majka i otac su živjeli za nas dvojicu. Upućivali su nas u život. Mnogo toga tada nisam shvaćao, mislio sam da u nekim stvarima neću biti kao moj otac, ali što vrijeme više prolazi, sve se više preslikavam u svoje roditelje.

P.Dr. Starčeviću, čemu Vas je Vaš otac naučio?

* Mnogim stvarima: naučio me je da u životu nikad ništa neću dobiti servirano na tanjuru, već da se za sve što budem želio moram sam izboriti; da nema uspjeha bez rada i upornosti; da nikad ne treba posustati; da svaki posao pokušam uraditi što je bolje moguće; da treba vjerovati u sebe. Ovo što sam postigao u velikoj je mjeri zasluga mojih roditelja. Oni su učinili sve da moj brat i ja dobijemo široko obrazovanje. Osim redovne škole učili smo svirati i plesati naše narodne plesove; bavili smo se sportom. Bili smo angažirani i nismo imali "praznog hoda". Znali smo da roditelji od nas očekuju da u svemu budemo dobri, ali u školi smo morali biti najbolji. Mi smo to znali i to smo poštovali. Jedino gdje nisam udovoljio volji svojih roditelja je naučiti svirati harmoniku. Pošto je moj brat već svirao gitaru, a ja sam ga u svemu oponašao, onda sam potajno naučio svirati gitaru. Glazba i gitara su još više povezala brata i mene. Mi smo, bez lažne skromnosti, obitelj u kojoj se svira i pjeva i to su najljepši trenuci kad smo na okupu, pa uz pjesmu i sviranje provedemo lijepe trenutke.

P. Saznala sam da Vam i danas gitara puno znači?

* Točno. Osim svog posla kojeg svakodnevno obavljam, ja i sviram. Tu sam se pronašao. Ostvarujem jedan dio sebe. Glazba je moja ljubav, ona me ispunjava i oplemenjuje. Mi, moji prijatelji i ja imamo svoj band "Domovina". Sviramo na svadbama i zaba-

vama. Zabavljajući druge i sami se zabavljamo. Sretan sam i zadovoljan kad osjetim da ljudi vole da nas slušaju.

P. Interesantno je da se niste posvetili glazbi?

* O, htio sam ja biti nogometaš, pa sam onda htio biti rock pjevač. Za moje roditelje to nisu zanimanja koja su namjenili svojim sinovima. To nisu bila zanimanja koja osiguravaju bezbrižnu budućnost. Sjećam se da su nam često znali reći da oni znaju što je za nas najbolje. I bili su u pravu.

P.Dr. Starčeviću, je li postojao određen razlog za izbor studija?

* Mislim da su neke stvari utjecale na to. U doba puberteta nosio sam naočale i na zubima protezu. Moram reći da mi je to puno smetalo i činilo me nesigurnim i iskompleksiranim. Bio sam visok, mršav, s djetinjim licem. Taj osjeća, ta nelagoda da me svi gledaju nije mi davala mira. Tada sam odlučio da ću se osloboditi naočala i nositi konakt leće, i na taj način smanjiti svoj kompleks. Posjeta očnom doktoru odredila je moj budući poziv. Za mnogo toga zaslužan je upravo moj doktor sa kojim danas zajedno radim. On mi je postao prijatelj, uzor u poslu. Puno sam od njega naučio. Ovo je posao koji volim i sretan sam što radim u svojoj sredini u kojoj izvrsno "funkcioniram". Ljudi me znaju i vole.

P. Što su za Vas oči?

* Oči su najvažnije na licu. Pogledom se može izraziti pravo stanje duše. Njima izražavamo sve što u svakom trenutku osjećamo. O očima su napisane najljepše pjesme i priče. Nekada sam je dovoljan samo pogled pa da zarobite nečije srce. Pa, ipak, iako su oči veoma važan organ, moram reći da o njima, bar dok smo mlađi, ne brinemo dovoljno. Dugo sjedenje pred TV ekranom u mračnoj prostoriji može biti vrlo opasno po naš vid. i ne samo to, postoje mnogi neprijatelji očiju. Zato je preporučljivo jedamput godišnje izvršiti detaljan pregled naših očiju i kada je sve u redu.

P.Dr. Starčeviću, znam da ste zaručeni. Što mislite je li ljepota presudan faktor u biranju partnera za život u dvoje?

* O tome se može puno razgovarati. Ja mislim da lijepa i privlačna ambalaža ne skriva uvijek zanimljiv sadržaj. Povodeći se isključivo za vanjskom ljepotom, često se razočaramo zavirujući u unutarnji svijet osobe. Fizička ljepota je nešto što ima ograničen vijek trajanja. Stoga čovjek teži nekim trajnijim vrijednostima, pogotovo ako se radi o osobi s kojom namjeravamo provesti život. Dakako, da je važna fizička ljepota, ali dajem prednost duhovnim kvalitetama: iskenosti, otvorenosti, šarmantnosti, osmijehu, očima. Važno je imati sličan ukus, zajedničke interese i životne stavove. Uz sve ovo, ljubav je najvažnija. Ona je pokretačka snaga života. Ona je radost. Ljubav ne možete sakriti, odaju vas iskrice u očima i zvonki radosni smijeh.

Interview vodila: Zlata Jurić

Širite HRVATSKU ISKRU

Redovito istraživanje Jutarnjeg lista o popularnosti političkih stranaka

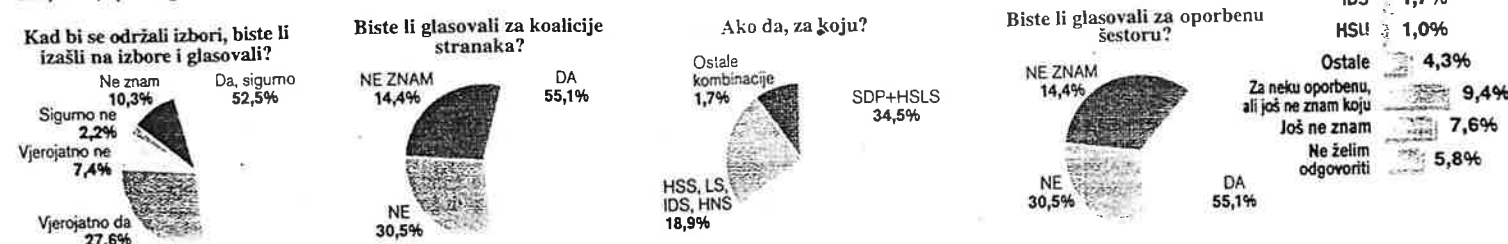
ILUSTRACIJA: BRANIMIR KLARIĆ

Oporbenoj koaliciji SDP - HSLS 29,2 posto glasova

Oporbena šestorka sve više gubi povjerenje potencijalnih glasača, proizlazi iz ovog tjednog istraživanja agencije Media metar o raspoloženju hrvatskih birača. U ovom trenutku njoj bi svoj glas dalo 38,4 posto glasača, što je 1,3 posto glasova manje nego prošli tjedan. Šestorka je u posljednja dva tjedna izgubila ukupno 5,4 posto glasova. Druga oporbena ko-

alicija, SDP i HSLS ima stabilno glasačko tijelo. Za njih bi ovog tjedna glasovalo 29,2 posto glasača. Slična je situacija i kod izjašnjavanja ispitanika o povjerenju prema strankama pojedinačno. SDP-u bi glas dalo 22,7, a HDZ-u 21 posto ispitanika. Jedina novina je da je HSP po popularnosti prestigao LS, ali osvojenih 3,6 posto glasova ne omogućuje mu ulazak u Sa-

bor. Zanimljivo je da je 9,4 posto ispitanika odgovorilo da bi glasovalo za neku oporbenu stranku, ali ne zna za koju, a njih 7,6 posto još se nije odlučilo bi li glasovalo za HDZ ili neku oporbenu stranku. U ovom trenutku 52,5 posto ispitanika sigurno bi izašlo na izbore, a 27,6 vjerojatno. (K. Ž.)

OREBIĆ I CAVTAT NAJPOSJEĆENIJI

U posljednjih tjedan dana broj turista u Dubrovniku povećao se za oko tisuću pa je ovih dana turistička sezona na vrhuncu. U cijeloj županiji, prema podacima Županijske turističke zajednice, trenutačno boravi oko 24 tisuće turista, što je za devet posto manje nego u isto vrijeme lani. Broj turističkih noćenja ostvarenih u prvom tjednu kolovoza, u odnosu na isto vrijeme lani manji je za 14 posto, a zanimljivo je to da su dvije trećine posjetitelja županije gosti iz inozemstva. U Orebiću je tr

nutačno 3900 turista, odnosno 37 posto više nego u isto vrijeme prošlog ljeta, te u Cavtatu gdje je ovih dana oko 2800 gostiju, ili za 17 posto više nego lani. Sva ostala turistička središta, uz iznimke nekoliko manjih mjesta poput Lastova ili Kleka gdje je posjetitelja također nešto više nego u kolovozu prošle godine, ovih dana bilježe manji turistički promet nego lani. U Dubrovniku je trenutačno oko 6400 gostiju, u Korčuli 2900 gostiju. Turistički je promet manji za čak 27 posto, a u Trpnju s 1050 posjetitelja pad je 12 posto. U Župi dubrovačkoj, u kojoj je ovih dana oko tisuću gostiju, rezultati su također slabiji od prošlogodišnjih i to za dvadesetak posto. (Slobodna Dalmacija)

ca za struju i dramatični problemi u cijelom resoru. Prema tome, iako bi međuresorna suradnja bila poželjna u istoj vladi, nema razloga zaključiti da dr. Šeparović ima tako puno slobodnoga vremena.

Druga kandidatura koja je istaknuta za poslove ministara vanjskih poslova iskazala se još u gore kontekstu. Tamošnji kandidat je već zasukao rukave i provodi svoju vanjsku politiku! Naime, Vido Bogdanović, dubrovački gradonačelnik, odbio je primiti delegaciju turskih gospodarstvenika jer je Turska vođu Kurda Abdullaha Ocalana osudila na smrt. "Odbijam mogućnost da kao gradonačelnik Dubrovnika, grada slobodarske misli i tradicije, budem nazočan sastanku s turskim gospodarstvenicima u vrijeme kad se cijeli civilizirani svijet zgraža nad smrtnom presudom kurdskom vodji Abdullahu Ocalanu", rekao je Bogdanović. Na stranu što je Bogdanovićev stav o ovom problemu respektabilan, no on je tek gradonačelnik jednoga grada. Je li se na trenutak Bogdanović uživio u ulogu samoproglašenog ministra vanjskih poslova Dubrovačke Republike ili misli i bez izbora zasjesti na Zrinjevac, posve je irelevantno. On je danas gradonačelnik jednoga grada i ništa više. Pregorene žarulje na Stradunu, uređenje okoliša, problemi s kanalizacijom, otvaranje izloži i ukupna briga o gradu, to se čeka od Bogdanovića i ništa više. Ako Bogdanović pak želi osobno izvaditi Ocalana iz zatvora, to mu može biti popodnevni hobi, samo bi mu se moglo dogoditi da ne uspije, pa će ga Mate Granić morati vaditi iz - turskih zatvora. (Slobodna Dalmacija)

Predbilježite se na HRVATSKU ISKRU!

POTPORA DRŽAVE SAMO NA RIJEČIMA!

ZAGREB - Proklamirana usmjerenost države k stvaranju uvjeta za povratak iseljenih Hrvata, unatoč velikim očekivanjima, do sada u praksi nije postigla očekivane rezultate. Takav se dojam stječe iz razgovora s brojnim mladim povratničkim obiteljima, ne samo iz europskih nego i prekomorskih država. Opetovane pozive za povratak, koje Hrvatima u inozemstvu upućuju najviše hrvatski dužnosnici, mnogi naši iseljenici shvaćaju krajnje ozbiljno. Uvjereni u istinitost danih obećanja, spremni su napustiti siguran posao i sa svojim se obiteljima vratiti u domovinu. No, jedno su obećanja, a drugo stvaran život. Na svojoj su koži to osjetili i mladi Slavonci, Gordana (30) i Antun (34) Matanović koji su se, nakon 12 godina života u Australiji, odlučili vratiti u Hrvatsku. Potaknuti pričama o dobrodošlici Hrvata iz inozemstva u domovini, napustili su dobro plaćena radna mjesta, djecu Emu (9) i Adama (7) ispislali iz škole, prodali stan i s uštedevinom se zaputili u Hrvatsku. Mislili su da će ih oni koji su im za posjeta Australiji obećavali brda i doline dočekati raširenih ruku.

NEPREMOSTIVI PROBLEMI VEĆ NA POČETKU

Ubrzo su se, međutim, uvjerali da tomu nije ni približno tako. Na prve je zapreke povratnički par iz naše priče naišao već pri sređivanju "papirologije", odnosno nabavi potrebne dokumentacije za uvoz namještaja. Tu bi epizodu, međutim, lako potisnuli u zaborav da nakon nje nisu nastali nepremostivi problemi. Naravno, s pronalaženjem radnih mjesta. Bilo bi, vjerojatno, slično i s rješavanjem stambenog pitanja da naša obitelj nije utočište našla u roditeljskom domu. Tako im je u ovom slučaju glavna briga trebala biti zapošljavanje. A s obzirom na to da su se najodgovorniji zaklinjali u prednosti i povlastice koje će povratnici imati u pronalaženju radnih mjesta, opravdano (?) su smatrali da oko toga neće biti nikakvih problema. Da bar! Glava obitelji, po struci tehnički crtač, ubrzo je, doduše, našao posao u jednom projektnom birou. No, s plaćom od mizernih 1.600 kuna, suprugom - medicinskom sestrom, koja zaposlenje nije mogla naći, i dvoje malodobne djece, australska uštedevina počela se topiti nevjerojatnom brzinom. Visoke cijene, veliki troškovi života, ali i nepostojanje zanimanja za pomoć povratnicima u prilagođavanju životu u Hrvatskoj naše su povratnike jednostavno prisilili na napuštanje Hrvatske. Uvidjevši da sva potpora povratnicima završava samo na riječima, nakon samo četiri mjeseca avanture spakirali su kovčege i vratili se u Australiju. A ona ih se neće tek tako odreći.

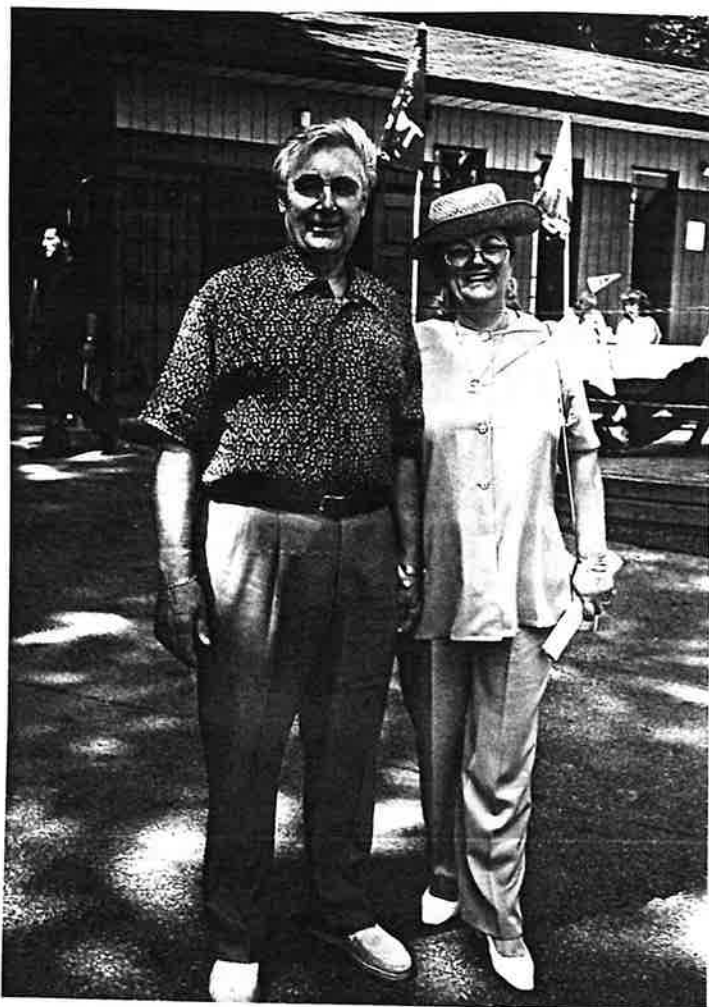
Ondje suprugu, tragičnog junaka naše priče, već čeka posao u bolnici i stan, a djeca će se bez ikakvih problema ponovno vratiti u školske klupe. Hrvatska im, kao uostalom ni njihovim roditeljima, neće ostati u lijepom sjećanju. Za utjehu - mogli su i gore proći. Neki su naši povratnici, mahom dobrostojeći, na svoju nesreću, odlučili teškom mukom zarađene dolare i marke uložiti u otvaranje proizvodnih pogona u Hrvatskoj, namjeravajući tako pripomoći zapošljavanju i razvitku svoje domovine. Ima tu, dajmo, i svijetlih primjera, u Lici ili na dalmatinskim otocima, no čini se da je riječ samo o iznimkama. U svakom slučaju, tužnih priča mladih povratničkih obitelji tzv. srednjeg sloja mnogo je više.

TOČNE PODATKE O BROJU POVRATNIKA

NEMA NITKO

Ukupan je broj povratnika u Hrvatsku, inače, obavijen velom tajne. Prema podacima nekadašnjeg Ministarstva povratka i useljeništa, u domovinu se vratilo pedesetak tisuća iseljenih Hrvata, no istinitost te informacije u ovom trenutku nitko od dužnosnika Ministarstva razvitka, useljeništa i obnove ne može potvrditi. Štoviše, točnih podataka u Ministarstvu za sada uopće ne-

maju. No, prema nekim tvrdnjama, u Hrvatsku se proteklih godina vratilo vjerojatno i više od pedeset tisuća ljudi. Zanimljivo bi u svakom slučaju bilo vidjeti koliko se od tih navodnih 50 tisuća povratnika u Hrvatsku, zbog neočekivano loših iskustava s državnim organima, ali i drugih znamenitosti hrvatske birokracije, doista i zadržalo, a koliko ih se, nakon otužne povratničke epizode, bez grižnje savjesti vratilo u inozemne postojbine. (Glas Slavonije, 25. 08.99)

Bračni par Filiplić, na pikniku upravitelja parka gosp. Krijana

Služite se našim pokroviteljima:

Kresimir Jewellers Inc.

- specijalna izradba nakita sa hrvatskim grbom i motivima
- vjenčano i zaručno prstenje
- muške i ženske narukvice u 10K, 14K 18K zlatu
- nudimo Vam brzi i stručni servis popravaka
- radimo procjenu nakita za osiguranja

3045 SOUTHCREEK RD. UNIT #2
MISS. ON L4X 2X6 (905) 629-8415

Vijesti iz BiH

Današnji New York Times objavljuje ispravku teksta u kojem se u utorak, na naslovnoj stranici, pisalo o korupciji u Bosni i Hercegovini. Njujorški list je u prvom izvješću tvrdio da su bosanski dužnosnici ukrali oko milijardu dolara međunarodne pomoći i lokalnih prihoda. U današnjoj se ispravci, međutim, priznaje da je prvi izvještaj bio nepotpun. Navodi se, naime, da je točno kako su ukupni gubici inosili oko milijardu dolara, ali je od toga samo 20 milijuna bilo iz međunarodne humanitarne pomoći. Ostatak spomenutog novca ukraden je iz javnih fondova Bosne i Hercegovine, a uračunati su i neprikupljeni porezi. Objavljivanje ispravke od New York Timesa je jučer zatražilo američko Državno tajništvo. Glasnogovornik James Rubin je tom prilikom izjavio da je izvještaj njujorškog lista smanjio mogućnost prikupljanja dodatnih sredstava za pomoć Bosni i Hercegovini. U međuvremenu, bošnjački čelnik Alija Izetbegovic prosvjedovao je zbog članka objavljenog u njujorškom listu, ističući da je on nanio velike štete Bosni i Hercegovini. U otvorenom pismu upućenom Uredu visokog međunarodnog predstavnika, gospodin je Izetbegovic rekao da su optužbe sadržane u tekstu preuveličane, te daju lažnu sliku pravog stanja stvari.

Oslobođenje, Sarajevo, 26.08.1999.,

PROTEST MVP HRVATSKE ZBOG SILAJDŽIČEVIH IZJAVA

Ministarstvo vanjskih poslova Hrvatske uputilo je oštar protest Ministarstvu vanjskih poslova BiH zbog izjava kopredsjednika Vijeća ministara BiH dr. Harisa Silajdžića, koje su objavljene juče u intervjuu Jutarnjem listu pod naslovom "Tuđman je odgovoran za rat između Bošnjaka i Hrvata i zato mora odgovarati na Sudu u Hagu!"

U protestnom pismu MVP RH reagira na Silajdžićevu izjavu da su "Vlada u Zagrebu, pa tako i predsjednik Tuđman, bili apsolutno odgovorni za taj rat koji je bio neprirodan, okrutan i koji su isprovocirale one ekstremne strukture koje još i danas ne odustaju od ideje podjele BiH, te da je "Tuđmanova odgovornost za rat između Hrvata i Bošnjaka posve transparentna" i da su "on i njegovi suradnici odgovorni što se naše dvije zemlje već nisu uključile u evropske integracije".

MVP RH ističe da je Hrvatska podržala referendum u BiH, pružila otpor odbrani BiH od srpske agresije, prva priznala BiH, potpisivanju Washingtonskog sporazuma, donošenju Splitske deklaracije i potpisivanju Dejtonskog sporazuma, ključnu ulogu imao upravo predsjednik Tuđman".

TEL: (905) 602-8900
FAX: (905) 602-8899
Mobile: (416) 399-4309
E-mail: Generaltourist@ICA.net
Web page: <http://www.Generaltourist.com>

TRAVEL SERVICE LTD.

Special Agents for
CROATIA AIRLINES
Member of IATA

Exclusive Agents for
CAR RENTAL
in Croatia

3045 Southcreek Road, Unit 1
Mississauga, Ontario, CANADA L4X 2X6

JOHN LONCARIC
President

PROZVANI LIDERI ODBIJAJU OPTUŽBE

SARAJEVO - Problem korupcije u Bosni i Hercegovini star je koliko i ta država nastala raspadom bivše Jugoslavije i on se neprestano provlači po stranicama novina i po kuloarima. Državni i stranački dužnosnici, prozivani zbog bogaćenja, raspolaganja tajnovitim paralelnim financijskim fondovima ili nepotizma, tvrdnje su odbacivali kao klevete a ostavke su podnosili samo kada bi ih na to prisilio Ured visokog predstavnika. No, ništa nije pobudilo tako ogorčena reagiranja kao članak o korupciji što ga je ovoga tjedna objavio Chris Hedges u The New York Timesu. Procjena o milijardi "preusmjerenih" dolara iz donatorskih sredstava iznešena je još prošle godine a jedina novost koja je isplivala na površinu bila je izjava glasnogovornice OHR - a Alexandre Stiglmayer da je svota vjerojatno i veća. Sin bošnjačkog političkog lidera Bakir Izetbegović, prozvan u Hedgesovu tekstu, objavio je priopćenje u kojemu tvrdi da je povod za pisanje zapravo kampanja usmjerena protiv njegova oca.

Federalni premijer Edhem Bičakčić kazao je kako se korupcija događa samo tamo gdje nisu izgrađena tijela vlasti Federacije BiH, a supredsjedatelj Vijeća ministara BiH Haris Silajdžić ocjenjuje pak kako se ovakvim pisanjem samo želi skrenuti pozornost na činjenice da se Daytonski sporazum ne provodi i da se prognanici ne mogu vratiti kućama. Ugledni sarajevski novinar Mehmed Halilović podsjeća, pak, na to kako je Chris Hedges na crnomre popisu u Srbiji a nije omiljen ni u Hrvatskoj. Treba li, dakle, taj novinar računati na isto i u BiH, i to samo stoga što je na drugačiji način rekao isto što i glasnogovornik State Departmenta James Rubin - da u Bosni nestaju milijarde dolara iz javnih fondova. (Večernji list)

IZJAVA ZA JAVNOST

Predsjedništvo Demokratskog saveza Hrvata u Vojvodini je na svojoj 10. sjednici 22.8.1999. razmatralo i opću političku i gospodarsku situaciju u SRJ. Posebnu pažnju posvetilo je pojavi odlaska ljudi, napose Hrvata, iz Vojvodine. Predsjedništvo DSHV konstatira da je opća pojava odlazak mladih ljudi iz Vojvodine, ali da je neočekivano veliki udio Hrvata u tome. Razloge tomu Predsjedništvo DSHV vidi u predugoj političkoj i katastrofalnoj gospodarskoj krizi, koju mnoge obitelji sve teže mogu podnositi.

Uzroci opće prize su mnogobrojne, ali glavni uzrok političkoj krizi je u nespremnosti režima da prihvati demokratizaciju zemlje, a glavni uzroci gospodarskoj katastrofi su u pljački društvene imovine od strane pripadnika vladajućih struktura, njihovom mafijaškom ponašanju i diskriminaciji na štetu Hrvata u državnim službama i poduzećima u kojima dominiraju režimski ljudi. Međutim smatramo da je blizu kulminacija krize i očekujemo da će neminovno doći do demokratskih promjena. Pozivamo sve sugrađane, a posebno Hrvate, da ne donose brzopleto sudbonosne odluke i ne napuštaju trajno svoj zavičaj. Trajnim napuštanjem zavičaja napuštamo svoje ljude i ostavlja se sve što smo stoljećima gradili. Predsjedništvo DSHV poziva sve Hrvate da ostanu i da se uključe u borbu za demokraciju i budućnost svoju i svoje djece u Vojvodini.

mr. Bela Tonkovic
predsjednik DSHV

Subotica, 25.8.1999